

**ACIYURT KÖYÜ KALKINMA
VE DAYANIŞMA DERNEğI YAYINLARI : 1**

ACIYURTLU HALK ŐAIRLERİ

Yrd. Doç. Dr. Doğan KAYA

Dr. Doğan KAYA

**ACIYURT KÖYÜ HALK
ŞAİRLERİ**

Sivas 1999

İÇİNDEKİLER
ÖNSÖZ
GİRİŞ
HALK ŞAİRLERİ

1. KAYA YALÇINER
2. MAHİR EŞDEMİR
3. PERİHAN POLAT
- 4.. ACİZ HAFİZ
5. KASIM ÜLGER
6. HASAN ÖZDEMİR
7. KENAN ÜLGER
8. ABBAS YILMAZ
9. CEVDET ÜLGER
10. FUAT TÜRKAY
11. LEYLA ŞİMŞEK
12. EKREM ÜLGER
13. BURHAN KARABULUT
14. AYDIN ÜLGER
15. MAHCUBÎ
16. UĞUR KAYA
17. MURAT SÖNMEZ

ÖNSÖZ

28.488 km²'lik yüzölçümü ile Türkiye'nin ikinci büyük ili olan Sivas, bağrından yetiştirdiği âşıklar yönüyle de ülkemizde önde gelen iller arasındadır. Bugünkü tespitlerimize göre, XVI. Yüzyıldan bugüne kadar Sivas ili coğrafi sınırları içinde, 450'den fazla âşık yetişmiştir. Bunlardan birçoğu âşık edebiyatı alanında adından söz ettiren önemli şahsiyetlerdir.

Acıyurt köyü de Sivas'ın 1285 köyünden birisidir ve kültürel bakımdan oldukça zengin bir özelliğe sahiptir. Kendimin de bu köyü halkından birisi olmam dolayısıyla, köyün folklorik zenginliklerini daha yakından inceleme imkânı bulabildim. Köyden yaptığım derlemeleri 1973 yılından itibaren *Sivas Folkloru*, *Türk Folkloru* ve *Türk Folkloru Araştırmaları* gibi dergilerde yayımladım. Köyün dikkat çeken bir özelliği de yetiştirdiği halk şairleridir. Elbetteki bunların da tespiti ve tanıtılması gerekiyordu. Bu düşünceyle, uzun müddetten beri hakkında bilgi topladığımız şairleri kitap bütünlüğünde tanıtmanın daha uygun olacağını düşündük Acıyurt Köyü Kalkınma ve Dayanışma Derneğinin sayın yetkililerinin bize derneğin amaçları arasında yayın faaliyetleri de olduğunu ve bu hususta bizden bir kitap yazmalarını talebini reddetmedik. Acıyurtlu Halk Şairleri kitabı böylelikle vücut buldu.

Kitapta yer alan halk şairleri eldeki bilgiler ışığında özlü bir şekilde değerlendirilmiştir. Hayatta olmayan şairlerin şiirlerine ulaşmamız bizi oldukça zorladığından biz, bulduğumuz örneklerle yetindik. Kitapta 12 halk şairi

tanıtılmış ve Őirlerine ne yer verilmiştir. Bunun yanında bizleri yakından tanıyan dostlarımızın, bu kitapta âşık tarzı Şiir yazan şahsımın ve kardeşim Uğur Kaya'nın da Şiirlerinin bulunmasını istediler. Dolayısıyla son bölümde bu iki isme de yer verdik ve böylelikle şair sayısı on dörte ulaştı.

Acıyurtlu Halk Őairlerinin yazılmasına ve basılmasında büyük payı olan Dernek Başkanı Sayın Şevket Gültekin'e içten teşekkürlerimi iletirim.

Nice zenginliklere sahip olan pek çok beldemizin değerlerinin de bu şekilde ortaya çıkarılmasını diliyor; Acıyurtlu Halk Şairleri adlı eserimizin kültürümüze katkı sağlamasını umut ve arzu ediyoruz.

Sivas, 6. 6. 1999

Yrd. Doç. Dr. Doğan KAYA

GİRİŞ

Acıyurt, Sivas'ın Ulaş ilçesine bağlı, Sivas 60 km., Ulaş'a 28 km. mesafede olan bir köydür. Önceleri Deliktaş Bucağı dolayısıyla Kangal'a bağlı iken, sonraki idari düzeltme ile Sivas'ın merkez köyü olmuş, Ulaş bucağının 19 'de ilçe olması üzerine buraya bağlanmıştır. Sivas'ın güneydoğu istikametindedir. Çevresinde Kurdoğlu, Havuz, Hüyüklyurt, Yeni Karasar, Küpeli ve Çamurlu köyleri vardır. Arazi çıplak dağlarla çevrilidir. Denizden yüksekliği 1400 m.'nin üstündedir. Köyün ortasından geçen çay, köyü ikiye bölmektedir.

Acıyurt köyü halkı, Türklerin *Karakalpak* boyundandır. Halkı, Rumi 1293 (Miladi 1877-78)'de Mihrali Bey'in önderliğinde Tiflis'in Borçalı sancığının darvas köyünden buraya göç etmiştir.¹

Karakalpklar, eski Kuman/Kıpçak ve Bulgar Hazar Türklerinin Ön-Asya'daki kolundandır. Türkiye'de en çok Kars'ta olmak üzere Ağrı, Erzurum, Muş, Amasya, Sivas ve Tokat'ta yaşamaktadırlar. Sivas'ta "*Papaklı*", Amasya'da "*Şirvanlı*" diye tanınırlar.

Prof. Dr. Fahrettin Kırzioğlu, "*Karapapaklar*" adlı eserinde, Karakalpak adının ilk defa 1598 yıllarında Buhara Hanlığının belgelerinde geçtiğini kaydetmekte ve bu bilgileri tamamlayıcı mahiyette şunları söylemektedir:

---

¹ Geniş bilgi çini bkz.: Doğan KAYA, "Bir Destan Kahramanı : Mihrali Bey", *Halk Kültürü* 1984 / 4, İstanbul, 1985, s. 81-96.

“869 yılında İdil ırmağı boyundan Karadeniz kuzeyine göçen Peçenek Türkleri, doğudan gelen Kuman/Kıpçakların baskısıyla Özü ırmağı batısına geçmişlerdi. Sonradan barışıp anlaşan bu iki kardeş urug 1103'te Kiyef Ruslarına karşı savaşmışlardı. 1146'da Kiyef Kronokinde bu Türkler 'Karabörkler' anlamına gelen Rusça 'Çornie-Klobuki' diye anılıyor. İlhanlı tarihçi Reşideddin 1239 vak'alarında, Ruslara komşu olan bu Türklerin adını Farsçaya çevirerek 'kaom-i külah-ı siyah' (Kara börk uruğu) olarak tanıtıyor. 1333'te ölen El-Nuveyrî Altunordu'daki Kıpçakların on bir boyundan birisinin 'Kara börklü' olduğunu bildiriyor.”²

Acıyurt köyü, halkbilim açısından oldukça zengin bir yöredir. Düğün gelenekleri, köy seyirlik oyunları, türküleri, anonim halk şiiri, masal ve halk hikâyesi, halk oyunları gibi halkbilim ve halk edebiyatının her bir şubesi, başlı başına inceleme yapılacak değerdedir. Köy halkının dikkati çeken bir özelliği de bu çalışmada ele aldığımız âşık tarzı şiire verilen önemin yanı sıra, musiki ve bilime de aynı şekilde değer vermeleri ve buna karakteristik yapılarının uygun olmasıdır. Öyleki, bir köy olmakla beraber bugüne kadar köy nüfusuna kayıtlı olan yüksek tahsilli sayısı 450'den fazladır.

Bağrından milletvekili, senatör, öğretim üyesi, doktor vs. gibi pek çok değerli insan yetiştirmiş olan Acıyurt köyünün ikinci özelliği de fazla göç vermesidir. Bugün Acıyurtluların çoğunluğu Sivas merkezde olmak üzere Türkiye'nin pek çok ilinde dağınık olarak, fakat Acıyurt'la bağlantılarını koparmadan yaşamaktadırlar.

---

² Fahrettin KIRZIOĞLU, *Karapapaklar*, Erzurum, 1972, s. 18-19.

Acıyurt köyü ağzı, Azerî Türkçesi dil özelliklerini taşır. Kafkasya'dan göç etmelerinin üzerinden yüz sene geçmiş olmasına rağmen, hâlâ aynı ağızla konuşmaktadırlar. Düğün, bayram ve ölüm vesilesiyle birbirleriyle yarışarcasına dayanışma içerisindedirler.

KAYA YALÇINER

1901 yılında Ulaş'ın Acıyurt köyünde doğmuş, ömrünü de burada geçirmiştir. Kâzım ve Anahanım'ın kızı, Hacı Yalçiner'in eşidir. Bu evlilikten Kaya'nın dördü kız altı çocuğu (İsmail, Ali, Bekir, Gülefer, Leylifar, Ağacan) olmuştur. 1975'ten sonra ailesi Sivas'a gelmiş ve ölüm tarihi olan 1978 yılına kadar burada kalmıştır. Mezarı, Sivas'ta Yukarı Tekke mevkiindedir.

Kadın âşıklarımızdan olan Kaya'nın sazı yoktur ve okur-yazar değildir. Kaya Yalçiner'in elimizde tek şiiri vardır. 1974 yılında derlediğimi bu şiiri on bir hecelidir. Gurbete giden ve uzun süre köyüne dönmeyen oğulları ve torunlarına duyduğu hasret acısıyla söylediği bu şiirinde Kaya, mahlas kullanmamıştır.

AYRILIK

Aşağdan gelirim elim boş değil
Söyletmeyin beni göynüm hoş değil
Bu ayrılık Hakk'a yarar iş değil
Ölüm kolay bu ayrılık zor geldi

Akşam olur ne karanlık geceler
Seher vakti ezan okur hocalar
Aman Allah oğulsuzluk güc olar
Ölüm kolay bu ayrılık zor geldi

Bu ayrılık neydi geldi başıma
Ağu kattı ekmeğime aşım
Gündüz hayalime gece düşüme
Ölüm kolay bu ayrılık zor geldi

Yürüdüm yürüdüm yetebilmedim
Derd ü gam elinden yatabilmedim
Yorunuk avcıydım tutabilmedim
Ölüm kolay bu ayrılık zor geldi

Sarı saçın sallanırdı saz gibi
Yaktın yüreğimi karlı buz gibi
Seherde açılmış gül nergis gibi
Ölüm kolay bu ayrılık zor geldi

Şu görülen bizim elin taşları
Gelir geçer garip garip kuşları
Anamın babamın ihmal işleri
Ölüm kolay bu ayrılık zor geldi

Harda arayım da seni bulayım
Gökte isen merdivenler kurayım
Gittiğin yollara kurban olayım
Ölüm kolay bu ayrılık zor geldi

MAHİR EŞDEMİR

1911'de Acıyurt'ta doğmuş, 1979'da vefat etmiştir. Mezarı Acıyurt'tadır. Cesim ve Perisultan'ın oğludur.

Herhangi bir tahsil görmemiş ancak okur-yazar olan Mahir, saz çalmamakla beraber şiirlerini irticalen söyleme kabiliyetine sahiptir. Şiirlerinin konusunu, genellikle köyde vuku bulan hadiseler oluşturmuştur. Pek çok şiiri olmasına ve bunları sağlığında bir deftere kaydetmesine rağmen, maalesef şiirlerinin tamamına ulaşmamız mümkün olmadı. Burada ağızlardan derlediğimiz mahdut miktardaki şiirlerini kaydediyoruz.

KARDAŞ

Köyün ileri gelenlerinden Mehmet Kâhya'nın evinde tavla oynanırken, Mahir'in parası çalınır. Bunun üzerine duygularını şöyle dile getirir.

Eş dost diyerek de geldik buraya
Yankesici gözün dikmiş paraya
Elimi attım da çıktı kuruya
Diyeceğim budur değil mi kardaş

Sen bir hanedansın meclis toplarsın
Belki bu sözüme kızar hoplarsın
Paramı bulursan mutlu olursun
Şerefin yükselir değil mi kardaş

Mehmet Kâhya derler yemez haramı
Ciddi tutsa bulur idi paramı

Elime alacam divit kalemi
Yazıp gazeteye verecem kardaş

Ya kapa odanı ya ver paramı
Hep ben mi çekeyim senin zararını
Hâkime danıştım verdi kararı
Kan toprağa düşer dediler kardaş

Bana MAHİR derler aramam para
Her nere gitsem de talihim kara
Bellerim ki onu verdim bir zara
Bir dubara attım sanarım kardaş

BABA ÖZDEMİR'E

Köy halkından Baba Özdemir, satmak için Ulaş'tan zeytin getirir. Ne var ki, yanılıp zararına satar ve kısa sürede zeytinlerini bitirir. Bu tuhaf ticareti şöyle hikâye eder.

Baba, alışveriş sana yakışır
Siyat, akıllıdır ona danışır
Çok fiyatlı satma haram karışır
Biraz tenzilatlı verelim kardaş

Söyleyin Mansur'a koşsun araba
Gözüm düştü sandıktaki şaraba
Zeytin bitti sandığını arama
Biraz tenzilatlı verelim kardaş

.....

.....
.....
.....

İSMAİL YALÇINER'E

Molla Ahmed'in torunu olan İsmail Yalçiner, köy ihtiyar heyetinde görev almak için aday olur. Mahir, İsmail'e övgüde bulunur.

Zemheri soğuktur sobanı yaktır
Bir portakal gönder falına baktır
Azalık yakışmaz muhtarlık haktır
Asilzade Moll'Ahmed'in torunu

Bırakma tazıyı tavşan aralı
Dağıtıp portakal etme zararı
İbrahim Dede'ye vermiş kararı
Asilzade Moll'Ahmed'in torunu

Düşündün mü su yokuşa akar mı
İbrahim de portakala bakar mı
Mahallenin şerefini yıkar mı
Asilzade Moll'Ahmed'in torunu

.....
.....
.....
.....

DAĞILSIN KARDAŞ

Kapıya vardım ki kilit açılmış
Evimin önüne üzüm saçılmış
Torbayı sırtlayıp Nazım kaçırmış
Ününüz her yana dağılsın kardaş

Hırsız'ım Nazım'dır diyor Kâzım
Kalemimi verin bir destan yazım
Hırsıza söverler sen dayan kuzum
Ününüz her yana dağılsın kardaş

Düğünde bayramda seni övecem
Hırsız şampiyonu Nazım diyecem
Künyen yazıp gazeteye verecem
Ününüz her yana dağılsın kardaş

PERİHAN (Polat)

1924 Gürün'ün Hüyüklyurt köyünde doğmuştur. Osman ve Güleser'in kızıdır. Herhangi bir tahsil görmemiştir. Çocukluğu yoksulluk geçmiştir. 1944'te Acıyurt köyünden İdris Polat'la evlenmiş bu evlilikten Meliha, Hidayet ve Sebiha adında üç çocuğu olmuştur. İdris'in ölümü üzerine Yarhisar köyünden Zekeriya Tekirdağ'la evlenmiş ve ondan da Kadriye, Bedriye, Ahmet adlarında çocukları olmuştur. Ömrü çile ve ilk çocuklarına olan hasretiyle geçmiştir. Yirmi yıl sonra Hidayet ve Sebiha'yı, otuz yıl sonra da Meliha'yı görmüştür. 2003 Ocak ayında İzmir'de vefat etmiştir. Mezarı Buca Mezarlığındadır.

Şiire dert ve çile ile yönelen Perihan, şiirlerinde mahlas kullanmamıştır. Onları yazdırmadığı için hepsi de kaybolmuştur. Aşağıda tespit edebildiğimiz iki şiirini yayımlıyoruz.

Kaynakça: Doğan Kaya Arşivi.

SEL GİBİ

Yine gönlüm efkârlandı durmuyor
Her ne yana gideceğin bilmiyor
Anamdan doğalı yüzüm gülmüyor
Akar gözyaşlarım gider sel gibi

Bir yanım Kayseri bir yanım Sivas
Rabb'im defterime sevabımı yaz
Talihsiz kulunu güldür sen biraz
Savurdun her yana tozlu yol gibi

Nere gitsem kader beni tutmadı
Kötü talih üzerimden gitmedi
Yaşım yetmiş oldu çilem bitmedi
Çile çeke çeke yandım kül gibi

DUA

Hidayet'im şu Sivas'ta oturur
Mihnetimi töhmetimi götürür
Her ne desem hizmetimi yetirir
Cehennem yüzünü görme sen yavrum

Arayıp yıllarca anasın buldu
Çok şükür kaderim bana da güldü
Sağ olsun gelinim hep gönlüm aldı
Cehennem yüzünü görme sen yavrum

Gördüğün işleri hep kolay olsun
Her iki dünyada muradın alsın
Sual melekleri sağından gelsin
Cehennem yüzünü görme sen yavrum

Dilerim Allah'tan yuvan şen olsun
Akan sular gibi için durulsun
Muhammet Mustafa şefaati kalsın
Cehennem yüzünü görme sen yavrum

ACİZ HAFİZ

Asıl ismi İbrahim Çaylak'tır. 1932 yılında Acıyurt'ta doğdu. Allahverdi ve Keziban'ın oğludur. Acıyurt'ta ilkokulu bitirdikten sonra Erzurumlu Vaiz Ahmet Yılmaz'ın yanında hafızlığa başladı. İki sene ara verdikten sonra Trabzonlu Hafız Ahmet Şimşek'in yanında hafız oldu (1947). 1950 senesinde Sivas'ta Hoca İmam Camii'nde vekâleten Ramazan ayında imamlık yaptı. 1953'te Gelibolu'da (Bolayır-58. Piyade Alayı) askerlik vazifesine başladı, otuz ay sonra 1956'da Hatay'da (Kırıkhan- Bölük komutanı şoförlüğü) terhis oldu. Terhis sonrası iki sene fırıncılık yaptı. 1958'de imamlık imtihanına girdi ve kazandı. Sivas Bedirli nahiyesinde yedi sene kadrolu imam olarak çalıştı. 20 sene Sivas Şehitler Sanayi Çarşısı Camii İmamlığı yaptı. 1983'te emekli oldu. Şu anda Sivas'ta Bahtıyarbostan Mahallesinde oturuyor.

1953'te Sivas esnafından antikacı Ethem Karaer'in torunu Sevim Hanım'la evlendi ve evini Sivas'a taşıdı. Bu evlilikten sekiz çocuğu (Şengül, Canip, Tefik, Serpil, Hatice, Allahverdi, Keziban, Rabia) oldu.

Gençliğinde sık sık Emrah'ın kitabını okumasının ve Ruhsatı'nın şiirlerini dinlemesinin âşıklığa yönelmesinde önemli rolü oldu. Bunun yanısıra annesi Keziban'ın, âşık olmasında dayısı Mehmed'in saz çaldığı ve şiirlerinin bulunduğunu ifade etmesine dayanarak, âşıklığa yönelmesini ırsi bir sebebe de bağlayabiliriz. Mehmet, seferberlikte Rus cephesinde savaşa katılmış, bir daha geri dönmemiştir. İbrahim'in çocuklarından Canip,

Allahverdi, Hatice, Rabia'nın ve torunlarından Aynur (Canib'in kızı) da şiiirleri bulunduğunu burada belirtelim.

İbrahim, şiiirlerinde Aciz Hafız, Hafız mahlaslarını kullanmaktadır. 50 kadar şiiiri vardır. Şiiirlerinde hem dönerayağı hem de tekayağı başarıyla kullanmış, ölçü ve kafiye hususunda titiz davranmıştır. Sivaslı âşıklar içinde kendisini en fazla Karasarlı Seyit Yalçın etkilemiştir. Seyit Yalçın'ın ;

*Nefs-i emmareyle nispet yürüyen
Sanma ki iblisten kalanı vardır*

ve Karasarlı Müderris Mehmet Efendi'nin ölümü üzerine söylediğı

*Karasar köyüne bir ateş düştü
Aldı her tarafı nar yanı gitti*

sözleriyle başlayan şiiirleri şiiir vadisinde önünü açan numuneler olarak hep hafızasında kaldı.

İlk şiiiri "Beklersin" dir. Bunu, Eski Sivas müftüsü Mehmet Özlen'in, âşığın bütün ısrarlarına rağmen, bir defa görevlendirip Hacc'a göndermemesi ve bazılarına ise, birkaç defa görev vermesi, Hac kfilesinin Sivas'tan ayrılırken kalbinde bıraktığı derin hüznün üzerine duygulanarak yazmıştır.

HAKSIZA

Neylediysem ne yaptıysam bilmedin
Nasihatten öğütten e almadın
Ağlar iken gözyaşımı silmedin
Namertmişsin uzakta dur yaklaşma

Sana güvenilmez menfaatçisin
 Adın güzel amma mazarratçısın
 Dünya malına da pek riayetçisin
 Sakın inkâr eyleyip de aklaşma

Geleni alırsın bakmaz sormazsın
 Hakk'ın olmayanı neden görmezsin
 Hiç mi birgün sen mizana varmazsın
 İşte orda olacaktır haklaşma

ACİZ bir HAFİZ'im söylerim dilden
 Tutmazsan n'etmeli ne gelir elden
 Daha çok söyledim olaydım elden
 Yakınımsın istemiyom taklaşma
 2.10.1987.

KARDEŞLERİME

Kalbini tevhitte doldur kardaşım
 Kibirlenen nefsi öldür kardaşım
 Halini Mevlâ'ya bildir kardaşım
 Cevabı evettir halin yazana

Recep Şaban Berat Ramazan geldi
 Münafık üzüldü mü'minler güldü
 Gidiyor Ramazan son günler kaldı
 Günahları döndürdün mü hazana

Ciğerimi parçalıyor neşterim
 Almayana nasıl cevher satarım

Arzu eder gibi bazı müşterim
Eğer akli varsa alan kazana

Çekinme ey kardaş zikret Allah'ı
Siler kalbimizden pası vallahi
bir de sever isen Resulullah'ı
Korkusuzca gideceksin mezara

ÂCİZ HAFİZ sen ne ettin neyledin
Gizli sırlarını ifşa eyledin
Bu gidişle gam deryasın boyladın
İşin kaldı Halık-ı Lemyezel'e

YÂRİM MUHAMMED

Aziz iştiyakın kâr etti cana
Yüz sürebilseydim güzel ravzana
Bir daha kavuşmak nasip mi bana
Kurbanım ben sana yarım Muhammed

Yurdunun kutsaldır toprağı taşı
Sana erenlerin durmaz gözyaşı
Sensin canım bütün Peygamber başı
Feda olsun sana varım Muhammed

Hacılar Revza'nda ağlar dolaşır
Mescidini gören gözler kamaşır
Gelmezse âşıkın içinde taşır
Gece gündüz hep efkârım Muhammed

Âşıkın aşkından mecnundur her an
 Dil seni anar da titremez mi can
 Habibim demiştir zatına Sübhan
 Ümmetin olmaktır kârım Muhammed

Bir gidenler gidiyorlar bir daha
 Hiç kul usanır mı varmakla Şah'a
 ÂCİZ HAFİZ sana varsa bir daha
 Bu can feda olsun pirim Muhammed
 1.4.1988 (Cuma/ Regaib Gecesi)

KELİME-İ TEVHİD

Ne güzel bir lezzeti var
 Hak'tan gelme kuvveti var
 Akıl almaz hikmeti var
 Canım Kelime-i tevhid

Aklı olan ona koşar
 Tüm kalbin pasını açar
 Tevhitsiz kalp hasıl yaşar
 Tenim Kelime-i tevhid

Kapı açık herkes girsin
 Sohbetimizde otursun
 Bilmeyenler gelsin görsün
 Yönüm Kelime-i tevhid

Çekinme görmezsin zarar
 Hastalığa ilacı var

Müslümana tevhid yarar
Şanımlı Kelime-i tevhid

ÂCİZ HAFİZ kusur etme
Yakındır yol uzak gitme
Sakın tevhidi terk etme
Dinim Kelime-i tevhid

ZAMANE

Zamanenin gözü dönmüş insanı
İmana İslâm'a atıyor darbe
Hiç durmadan gıybet söyler lisanı
Merhamet fazilet sükûnet nerde

Terbiye etmiyor anneler kızı
Öğretmiyor gusül abdest namazı
Yapmam böyle dersin var itirazı
Kim görmüş der hani cennet nerde

Moda diye her ne görse alırlar
İffeti namusu yere çalarlar
Bunlar bu gidişle nere varırlar
Menzili alacak eziyet nerde

Kim seni zorluyor mini eteğe
Saza bara eğlence diskoteğe
Boyalanıp dönüyorlar şebeğe
Bunlara bakacak meziyet nerde

Uzak durun Müslümanı bozmayın
 Moda diye açık saçık gezmeyin
 Din kardeşi isek bizi üzmemeyin
 Siz nerede acep diyanet nerde

Öğüt nasihatten alanlar hani
 Allah'ın yoluna gelenler hani
 İman ölçüsünü bilenler hani
 Söz anlayan asil kavmiyet nerde

ÂCİZ bir HAFİZ'ım söyledim dilden
 Te'sir etmiyorsa ne gelir eldin
 Gücüm yetse idi kovardım elden
 Sizi saklayacak mülkiyet nerde
 31.8.1988

ULUDAĞ*

Başın dumanla kar göğsün de yeşil
 Suların durmadan çağlar Uludağ
 Yaslanıp göğsüne seyran eyledim
 Dibinde şehirler bağlar uludağ

Gahi ağlar gah gülersin yüzüme
 Dayanılmaz cilven ile nazına
 Gören hayran kalır senin yazına
 Oturur yaylanda beyler Uludağ

---

* Şiir yazıldığı tarihte oğlu Tevfik Bursa'da, diğer oğlu Allahverdi ise Domaniç'tedir. "İki tarafında saklarsın", sözü ile bu durum anlatılmaya çalışılmıştır.

Saklan iki yanda* iki kuzumu
Yakan o ateştir benim özümü
Bu sebepten çekemiyom nazını
Yüzüm güler içim yanar Uludağ

Sana bakan gözler doyar mı senden
Ormanlar fışkırır dere tependen
Görenler bağlanır vazgeçmez ondan
Sende neler saklı neler Uludağ

ACİZ bir HAFİZ'im vasfın eyledim
Güzelliğin bindebirin söyledim
Birazcık da sana gönül bağladım
Sevgin yüreğimde dağlar Uludağ

15.10.1987

GÜLMEDİM KARDAŞ

Çok cefalar çektim olmadım kardaş
Cihanda yaşadım gülmedim kardaş
Ömür boşa geçmiş bilmedim kardaş
Gitti altın yıllar geri gelir mi

Bütün dostlar seni varlıkta sever
İster de vermezsün yüzünü eğer
Varlık çok iyiymiş bilmedim meğer
Sürüp savurmada varlık olur mu

Ne müşkül bir hale düştün bilmedin
Bu dünyadan muradı almadın
Ağlamayı seçtin neden gülmedin
Daim ağlamaktan sağlık kalır mı

ACİZ HAFİZ acep neden ağlarsın
Herkes tatlı sen acıyı söylersin
Elli beşten sonra malı neylersin
Kazansa da bundan fayda olur mu

ŞİKÂYET

Bir tehlike sardı can ile tenim
Yanıp kavrulduğum anlayan hani
Gülmüyor yüzüme talihim benim
Sürüp savrulduğum anlayan hani

Günlerim cefalı gecem de sitem
Başım alıp bilmem nereye gidem
Zalim kader yere vurur dembedem
Düşüp serildiğim anlayan hani

Evlat ayalimin rağbeti varlık
Yüce Mevlâ'm HAFİZ'a gösterme darlık
Benden mi olmalı hep fedakârlık
Yanıp çevrildiğim anlayan hani

9.11.1987

AYRILIK

Elveda dostların geldi ayrılık
 Bir daha görüşmek olur mu bilmem
 Zaten emanettir tende bu varlık
 Geri dönmemize kalır mı bilmem

Sizler ulu Hakk'a olun emanet
 Dostlardan ayrılmak veriyor firkat
 Bazan mektup yazın olmazsa zahmet
 Verseniz postaya gelir mi bilmem

Geride bekleyen kardaş bacıdır
 Aranızdan uzak kalmak acıdır
 Gurbette neş'eyle gülmek acıdır
 Hasrette olanlar güler mi bilmem

ACİZ HAFİZ sen eyleme sitemi
 Bakarsın üstünden kaldırır gamı
 Birgün olur sen de sürersin demi
 Bu safadan neşe alır mı bilmem

BEKLEERSİN

Ey gönül zikreyle arz-ı Hicaz'ı
 Baykuş gibi viraneyi beklersin
 Nedir bu sendeki aşkın mecazı
 Pür-vefasın bir haneyi beklersin

Gel sen de göç eyle yârin köyüne
 Ta ki sinendeki narın söyüne

Nûş edip sen de kan Zemzem suyuna
Yad elinden peymaneyi beklersin

Şu gurbet ellerde kapandın kaldın
Hâlâ uyunmazsın gaflete daldın
Bu yalan dünyada ne murat aldın
Vazgeçmedin gamhaneyi beklersin

ÂCİZ HAFİZ der gafletten uyan
Hakk'a vasıl oldu dünyayı koyan
Bu hasta canına gel etme ziyan
Şu vefasız bir faniyi beklersin

UYAN GÖNÜL

Uyan deli gönül nedir bu gaflet
Etrafını sarmış bütün rezalet
Gaflet ile bulunur mu fazilet
Eli boş meydanda kalabilirsin

Çalışan yol aldı yok mu haberin
Gaflet uykusuna çok dalma derin
Gitti öndekiler hani pederin
Rüzgâr vurur her an solabilirsin

Sıkı sarıl ibadetin çok eyle
Dünyayı koy ahiretin tok eyle
Kendine gel masivayı yok eyle
Şol yüce divanı bulabilirsin

Söyler ACİZ HAFİZ uyanamazsan
 Varıp kapısına dayanamazsan
 Aşk-ı ilahiye boyanamazsan
 Şeytana oyuncak olabilirsin
 20.10.1987

YEMİN

Bir menzile yetmek için koşarım
 Yorulur da varamazsam eh olsun
 Aşk elinden yüce dağlar aşarım
 Frenleyip duramazsam ah olsun

Mekân menzil demeyip de gezdirir
 Gün olur ki tatlı candan bezdirir
 Neşter vurur yaralarım azdırır
 Temizleyip saramazsam vah olsun

Karar verdim bu menzile varmaya
 Gönül tahtın ben oraya kurmaya
 Bu uğurda hazırım can vermeye
 Vereceğim veremezsem tuh olsun

ACİZ bir HAFİZ'im çıktım elimden
 Artık kimse çeviremez yolumdan
 Ayırmasın Mevlâ'm gonca gülümden
 Bülbül gibi eremezsem yuh olsun
 15.11.1987

PIŞMAN OLURSUN

Ey insan uyuma kaldır başını
Her seherde akıt gözün yaşını
Sonra ateşlere korlar başını
Yanar kavrulur da pişman olursun

Daldın cehalete gidiyon hızla
Ömrün gelip geçti çalgıyla sazla
Hakikati görmez isen bir gözle
Belki devrilir de pişman olursun

Nasihati tutanlara vermeli
Tutmayı diyar diyar sürmeli
Çağrılmadan hesapları görmeli
Bir an çağrılır da pişman olursun

Ömrünü geçirme masivayla sen
Nasıl ateşlere dayanır bu ten
Sözüne sahip ol HAFİZ nefsi yen
Yelde savrulur da pişman olursun
20.9.1989

AZMIŞLARA

İnsanı sömüren bütün soysuzlar
Yüzüne tükürsem rahmet zanneder
Allah için kılmaz bir vakit namaz
Onu vücuduna zahmet zanneder

Batıla meyleder gerçekten kaçar
 Babanın yanında sigara içer
 Arsızca en mahrem yerini açar
 Yaptığı bu işi iffet zanneder

Tesbih ile dua gelmez diline
 çay olup karışmaz rahmet seline
 Fikrini bağlamış dünya malına
 Bu mülkü ebedî servet zanneder

Alamamış gerçek aşkın sesini
 Silememiş kalbin kirle pasını
 Biz çekerken mü'minlerin yasını
 O bunu bir günlük hasret zeneder

İnançsızca olmuş bağlı bir uşak
 Ondan daha iyidir yük çeken eşek
 İpek pijamayla kalın bir döşek
 Yattığı bu yeri cennet zanneder

ÂCİZ HAFİZ eder cahili tarif
 Hakk'ı bulamayan olur mu arif
 İnanç ibadetten habersiz herif
 Kendini dünyada şevket zanneder

18.1.1988

KULLUK

Fanisiz bakinin nesi var kardaş
 Fanide her şeyin sesi var kardaş

Teyemmümle boy abdes(t)i var kardaş
İbadetin omurgası ondadır

Üstüne kurulur namazla oruç
Şahadet aleni Zekat bir de Hac
Bunlarsız varılmaz sen gözünü aç
İbadetsiz güzel cennet kdadır

Kıymetli malını Hak yoluna ver
Cennete döşeğin elin ile ser
Malı hayra vermek bazısına zor
Fakat cennet garantisi bundadır

ACİZ HAFİZ sen istersen himmeti
Sakın terk eyleme farzı sünneti
Bu dünyada kazanmazsan cenneti
Hüzünlenip pişman olmak sendedir.

23.9.1987

YAZIKTIR

Bir insan hayâsız yürürse yolda
Onun yürüdüğü yola yazıktır
Küheylan altına gümüş takım az
Beygire örtülen çula yazıktır

Baharlarda yeşillenir tüm dallar
Yazın da açılır kırmızı güller
Eli ermez ah çekse de bülbüller
Karganın konduğu gülü yazıktır

Dostum tut sözümü acı halime
Düşme gel elini uzat elime
Ömrünü sarf etsen Allah yoluna
Boş yere harcanan mala yazıktır

Eğer fehmin varsa bilirsin özüm
Bunda hakikati görecek gözüm
Söylerim söylerim tutulmaz sözüm
Sana öğüt veren dile yazıktır

Çok emekler verdim ne oldu dostum
Ufak tefek şeyden selâmı kestün
Küçük mü düşürmek HAFİZ'ı kastın
Sana uzattığım ele yazıktır.

DAVET

Dost kapısın açmış iken
Çekinmeden hemen sen gir
Açılan kapı kapanmaz
Korkma sen kalmazsın mahzur

Oluk oluk akar rahmet
İsteyen bulur mağfiret
Bizi neden sarmış gaflet
Fırsatı bulmuşken hazır

Doldu rahmet boşalacak
Çok günahlar affolacak

Uyuyan mahzun kalacak
Bakın işte geldi Kadir

ÂCİZ HAFİZ sen et zikir
Yine kavuşturdu şükür
Değerin herkese haykır
Bugünde fetholdu Bedir

ACIYURT

Acıyurt köyünün medhin edeyim
Yetişir insanın efendin beyin
Her yana nam salmış daha ne deyim
Adın acı kendin yüce Acıyurt

Adın acı ama suların tatlı
Yemen'e gönderdin bir alay atlı
Türküsu dillerde gayet firkatlı
Onu dinler gencin kocan Acıyurt

Gittiler yemen'e albay binbaşın
Çok idi yanında çavuş onbaşın
Çağımızda yaşıyordu yüzbaşın
Dilimizde bize hecen Acıyurt

Yetmişlik dedeler havanla yaşar
Yetişen gençlerin tahsile koşar
Bir zorluk tanımaz engeller aşar
Sivas'ta yer tuttu hocan Acıyurt

Profesör Şahin Hoca'nın köyü
 Papaklı Türk'üdür hepsinin soyu
 Borçalı'dan geldi ağası beyi
 İşte senin soyun hey can Acıyurt

Toplandı gençleri el ele verdi
 Acıyurt adında bir dernek kurdu
 Dediler tanıtak mert Acıyurd'u
 HAFİZ kurban cana bu can Acıyurt

TAŞLAMA

Yüzüne söyleyim tüm ayıpların
 Anla kendine gel arsız itoğlu
 Nedir bu milletin senden çektiği
 Edepsiz vefasız kârsız itoğlu

Putperestlik tam ruhuna işlemiş
 Senin ömrün hep inançsız kışlamış
 Hacılar şeytanı boşa taşlamış
 Taşlanacak sensin barsız itoğlu

Geldin karşımıza hep bize çattın
 Hakk'a sırt çevirdin batılı tuttun
 Her fırsatta dine sen hücum ettin
 Hiç gücün yeter mi fersiz itoğlu

Hem okur hem başın örterse kızım
 Daha güzel olur neyine lâzım

İşte baş örtümüz görmez mi gözün
ÂCİZ HAFİZ'ım der zarsız itoğlu
20.12.1988

KASIM ÜLGER

1932 Acıyurt doğumlu. İsmail ve Hayriye'nin oğludur. İlkokulu okul dışından Sivas Alpaslan İlkokulunda bitirmiştir. Saz çalmayı henüz öğrenmişken, askere gider. Askerken Rizeli bir çavuştan kemençe çalmayı öğrenir, köyüne dönünce komşusuna sazını verip onun kemanını alır. Keman çalmaya başlar. O günden itibaren keman çalmaktadır. Gençken maddi bir sıkıntı çekmeyen Kasım, halkla iç içe yaşamayı seven birisidir. Şu anda Sivas'ta yaşayan Kasım, geçim sıkıntısı içerisinde hayatını sürdürmektedir. Kenan, Leylâ, Aydın, Müzeyyen, Günay, Dürdane, Güven ve Halit olmak üzere sekiz çocuğu vardır. Bunlardan ilk üçü aynı zamanda halk şairidir. Burada ele aldığımız Kenan, Leylâ, Aydın, Cevdet ve Ekrem Ülger'in şiire yönelmelerinde kişiliğinin ve evdeki yaşantısının büyük oranda rolü olmuştur.

Gençken Kerem ile Aslı, Tahir ile Zühre, Sürmelibey gibi hikâyelerle Ruhsatı'nın şiirlerini okuyan kasım, ilk şiirini sevip alamadığı kız üzerine (Bkz. Makbule Gelin) söylemiştir. Şiirlerini ilham geldiğinde kalemle yazar ve bunu sonra kendisine has bir ezgi ile okur. 40-50 şiiri var. Köylerde, düğünlerde keman çalmış, sazlı sözlü ortamların aranan siması olmuştur.

DOKTOR BEY

16.1.1998 cuma günü Sivas Orduevi önünde düşüp sağ kaval kemiğinin kırılması üzerine şu şiiri yazar.

Sağ ayağım kırılıyor
Hastanede sarılıyor
Doktor Bey de darılıyor
N'olur doktor bana şifa

Hemşireler geriyorlar
Sanki belim kırıyorlar
Sondaları vuruyorlar
N'olur doktor bana şifa

Erzincan'a haber oldu
Polis kuzum hemen geldi
Hastanede beni buldu
N'olur doktor bana şifa

Kardaş yok yanıma gele
Bacım yok gözyaşın sile
Başıma geldi bu belâ
N'olur doktor bana şifa

Kızlarım ağıt ağlasın
Yavrum destanım söylesin
Sevdiğim kara bağlasın
N'olur doktor bana şifa

Bayramım karalı geldi
Hatimleri geri kaldı
Evim barkım viran oldu
N'olur doktor bana şifa

Halit boynunu büküyor
 Ekrem gözyaşı döküyor
 Günay'ım ömrüm söküyor
 N'olur doktor bana şifa

Yaralarım sızılıyor
 Moralim çok bozuluyor
 Bana mezar kazılıyor
 N'olur doktor bana şifa

ÂŞIK KASIM yaralanmış
 Dertlerim de sıralanmış
 Her tarafı parelenmiş
 N'olur doktor bana şifa

TABİB

Asker yavrularım beni kaldırdı
 Ayağımın kırıldığı bildirdi
 Dost ağlatıp düşmanımı güldürdü
 Şu azan yaramı sarsana tabip

Sarardı gül benzim her gün soluyor
 Hemşire hanım da bana gülüyor
 Viran kaldı hanem sefil oluyor
 Şu benim halime acı sen tabip

Yaralarım azdı merhem tutmuyor
 Yavrularım aklımdan hiç gitmiyor
 Bu zalim kadere gücüm yetmiyor
 Yaram iyi olmaz vah canım tabip

ÂŞIK KASIM efkârlanıp söylüyor
 Kaderine gizli gizli ağlıyor
 Kemani saz ile gönlün eğliyor
 Yaralırım azdı sarsana tabip
 16.1.1998.

NEREYE?

Kasım'ın oğlu Âşık Aydın Sivas'ta kendisine bir iş bulamaz, nihayet Muğla'da köylüsü Dr. İdris Gürpınar'ın çiftliğinde bekçilik işi bulur. 1998 Eylülünde göçünü yükleyip Muğla'ya giderken, Kasım daha fazla kendisini tutamaz ve şunları söyler:

Göçünü yüklemiş gidiyor kervan
 Hele sorun şu Aydın'ım nereye
 Ta ezelden böyle karar verilmiş
 Şu sefil kuzumun göçü nereye

Çok uzaktır Sivas Muğla arası
 Bulamadım kuzum kira parası
 İçerimde vardır gurbet yarası
 Sorun şu kuzumun göçü nereye

Kanatlı kapıya kilit vurulur
 Aydın'ıma çok suallar sorulur
 Kira vermeyince Şevki darılır
 Hele sorun şu garibim nereye

Halit kuzumu da asker eyledim
 Aydın'ıma Şu destanı söyledim
 Kemanım aldıka ben de ağladım
 Sorun Şu yavrumun gu nereye

ÂŞIK KASIM beş parçaya bölünmüŐ
 Ciğerleri delik delik delinmiŐ
 Dost ağlayıp düŐmanların sevinmiŐ
 Hele sefilimin gu nereye

ASKER OĞLUM GÜNAY'A

Bir mektup gönderdim asker yavruma
 Cevapsız bıraktın kuzum el gibi
 Ne mektubun gelir ne de selâmın
 Seher vakti esip geçen yel gibi

Dertli baban yollarını gözlüyor
 Sabah akşam yavrusunu zlyor
 Mektup gndermezsen ciğer sızlıyor
 Tez yaz mektubunu bana tel gibi

Mektubunu yazar iken ağladım
 Ağlayıp da bu destanı söyledim
 Asker yavrum sana sitem eyledim
 Gözyaşlarım oldu kuzum sel gibi

Lüleburgaz dağı avcılar gezer
 Nehrinde glnde balıklar yüzer
 İnsan babasından böyle mi bezer
 Köşede bıraktın kırık dal gibi

Yüzbaşına telgraflar çekerim
 Dokuz aydır hasretini çekerim
 Gözlerimden kanlı yaşlar dökerim
 İplik iplik akıp gider yol gibi

Kız mı istiyorsun hemen alayım
 Harçlığın mı yoktur hemen salayım
 Mektup gönderirsen hemen güleyim
 Gönül bağım neşe dolsun gül gibi

ÂŞIK KASIM bunu böyle söyledi
 Asker kuzusuna sitem eyledi
 Bu destanı artık böyle bağladı
 Gayrı susar dili dönmez lal gibi

TİLKİ DESTANI

Bir tilkinin gece kümese gelip 30 tavuğunu parçalaması üzerine söylemiştir.

Dinleyin kardaşlar benim halimi
 Otuz tavuğumu yemiş boz tilki
 Tavuğa eşkıya olmuş öldürmüş
 Köye ağa m'oldun vay zalim tilki

Akşamları kapı kapı gezersin
 Tavukları hep sıraya dizersin
 Tavuk bulamazsan hemen kızarsın
 Bu sene de beylik sende boz tilki

Hay ocağın bata bizi batırdın
 Otuz tavuğumu nasıl bitirdin
 Gece gelip cemdekleri³ götürdün
 Dünya sana kalmaz aman boz tilki

Sabahleyin kalktım pinlik⁴
 Otuz tavuğumun canı alınmış
 Tuzaklar kurulmuş tilki vurulmuş
 Yumurtasız koydun bizi boz tilki

ÂŞIK KASIM tavukların kırılmış
 Tilki bey de zehir yemiş serilmiş
 Sabahleyin pis cemdeğin bulunmuş
 Köpeklere nasip oldun boz tilki

KODUKLU KARI*

Akşam olur eve gelmez
 Yavruların yüzü gülmez
 Kötülük yapsan hiç olmaz
 Viran etti yâr hanemi

Başıma aldım belâyı
 Komşular yok mu kolayı
 Terk etmeli bu sılayı
 Viran etti yar hanemi

---

³ **cemdek**: hayvan ölüsü

⁴ **pinlik** : tavuk kümesi

* **koduk**: yanında çocuğu ile ikinci kocaya giden kadın

Sabahları evden çıkar
 Vallahi evimi yıkar
 Âşık Kasım candan bıkar
 Viran etti yâr hanemi

ÂŞIK KASIM çok söylersin
 Koduklu karı neylersin
 Kemanla gönlün eğlersin
 Viran etti yâr hanemi

KARA TOPRAK

-Kendi ölümüne-
 Ağzın açmış yolum gözler
 Ağlaşıyor gelin kızlar
 Yavrularım beni özler
 Aldın beni kara toprak

Güller ekdim üzerine
 Kerpiç oldun mezarıma
 Nasıl kıydın ozanına
 Aldın beni kara toprak

Ekin ekdim tarla biçtim
 Sadık diye seni seçtim
 Yayla sularından içtim
 Aldın beni kara toprak

Hakk'ın emri yerin bulur
 ÂŞIK KASIM toprak olur

Yavrularım yetim kalır
Aldın beni kara toprak

OĞUL

Bir mektup gönderdim Kenan'ım sana
Cevapsız bıraktın vefasız oğul
Bayram geldi yine haber gelmedi
Cevapsız bıraktın vefasız oğul

Almanya'dan nice taksi geliyor
Bu hasretlik ciğerimi deliyor
Dost ağlayıp bize düşman gülüyor
Cevapsız bıraktın vefasız oğul

Altı aydır hiç mektubun gelmiyor
Yetim yavruların yüzü gülmüyor
Boyunları bükük eve giriyor
Cevapsız bıraktın vefasız oğul

Bayram günü gözyaşlarım akıyor
Gözüm gelen taksilere bakıyor
Ayrılık çok kötü belim büküyor
Cevapsız bıraktın vefasız oğul

ÂŞIK KASIM bunu böyle söylüyor
Vefasız oğula sitem eyliyor
Bayram günü gözyaşıyla ağlıyor
Cevapsız bıraktın vefasız oğul

GELEMEM

Âşık Kasım derede sele kapılır, ölümden zor kurtulur. Hatta ölümün korkusunu yüreğinin derinliklerinde hisseder. Kendisini ölmüş farz ederek aşağıdaki şiirini söyler.

Şu fani dünyaya geldim giderim
Ağlaman kuzular artık gelemem
Kazılır mezarım ısınır suyum
Ağlaman kuzular artık gelemem

Kazılır mezarım ısınır suyum
Vilayet Sivas'tır Acıyurt köyüm
İncitmeden beni kabire koyun
Ağlaman yavrular artık gelemem

Aydın'ım Günay'ım size emanet
Ben ölünce artık kopar kıyamet
Güven'im Halit'im olur malamet
Ağlaman yavrular artık gelemem

Bir tek bacım ağıtımı ağlasın
O vefasız karı kara bağlasın
Aydın'ım da destanımı söylesin
Ağlaman kuzular artık gelemem

Müzeyyen'im gelsin gözyaşı döksün
Dürdane yavrum da yasımı çeksün
Leyla kızım gelsin kefenim diksin
Ağlaman yavrular artık gelemem

Uzattılar musallanın taşına
Hele bakın şu feleğin işine
Bu yalan dünyada boşu boşuna
Gidiyom yavrular artık gelemem

Hakk'ın emri birgün yerini bulur
ÂŞIK KASIM tenin toprak mı olur
Yavruların hepsi yetim mi kalır
Ağlaman yavrular artık gelemem

YAVRULARIM KUZULARIM

Bu sene de ayrı düştük
Yavrularım kuzularım
Her birisi bir tarafta
Yavrularım kuzularım

Askerimi yolcu ettim
Kenan' ima mektup attım
Hanemde sahihsiz yattım
Yavrularım kuzularım

Bu sene de geçti kışım
Elli beşi geçti yaşım
Tersinedir benim işim
Yavrularım kuzularım

Aydın'ım da sefil gezer
ÂŞIK KASIM candan bezer

Bu destanı böyle yazar
Yavrularım kuzularım

YILDIRIM

İkinci vaktiydi şimşekler çaktı
Çeşmemi bahçemi başıma yıktı,
Körpe yavrularım boynunu büktü
Viran etme hanem benim yıldırım

Hava kararınca benzim sarardı
Oğlum öksüz Güven beni aradı
Bahçeme düşünce dünyam karardı
Viran etme hanem benim yıldırım

Evim barkım artık görünmez selden
Emir büyük yerden ne gelir elden
Hiç bir komşu gelip sormadı halden
Viran etme hanem benim yıldırım

Ne hocası geldi ne de hacısı
Ağlardı âşığın bir tek bacısı
Yüreğimden çıkmaz bunun acısı
Viran etme hanem benim yıldırım

Almanya'ya telgraflar çekilir
Acıyurt'tan benim hanem yıkılır
Körpe yavruların boynu bükülür
Viran etme hanem benim yıldırım

İstanbul'a kara haber ulaşır
 Hazırlanır tahta ile teneşir
 Suna'm ile Günay'ım da ağlaşır
 Viran etme hanem benim yıldırım

ÂŞIK KASIM bunu böyle söyledi
 Bahçeyle çeşmeyi tamir eyledi
 Derdi çile deryasını boyladı
 Viran etme hanem benim yıldırım

SEVDİĞİM (I)

Derdim artar yarelerim sızılar
 Bir değil on değil sevdiğim derdim
 Meleşiyor koyun ile kuzular
 Bir değil on değil sevdiğim derdim

Seher yeli gibi yanık eserim
 Vefasız sevdiğim sana küserim
 Artık senden umudumu keserim
 Bir değil on değil sevdiğim derdim

Turna gibi garip garip öterim
 Baykuş gibi viranede yatarım
 Şahinim kaçırdım bugün tutarım
 Bir değil on değil sevdiğim derdim

Ördek gibi gezdim gölden gölleri
 Şimdi geri beklemeyin yolları

Yaz gelince açar lale gülleri
Bir değil on değil sevdiğim derdim

Derdim çoktur benim sevdiğim dostlar
Şu benim gönlüm de sevdiğim ister
Ömlmeden o yârin yüzünü göster
Bir değil on değil sevdiğim derdim

ÂŞIK KASIM yine ummana daldın
Sen bu âşıklığı pirinden aldın
Yana yana artık biçare kaldın
Bir değil on değil sevdiğim derdim

SEVDİĞİM (II)

Gece gündüz aşk oduna yanarım
Ela gözlü kara kaşlı sevdiğim
Elimdeki ceylanımı kaçırdım
Ela gözlü kara kaşlı sevdiğim

Ben seni severim sen de sev beni
Kerem et sevdiğim âşığın tanı
Bütün elâleme methetsem seni
Ela gözlü kara kaşlı sevdiğim

Ferhat gibi kayaları delerim
Dünya karşı gelse seni alırım
Vadem yetim elbet birgün ölürüm
Ela gözlü kara kaşlı sevdiğim

Kemanın üstünde vardır telleri
Çala çala gözlüyorum yolları
Sarar mıyım acep ince belleri
Ela gözlü kara kaşlı sevdiğim

ÂŞIK KASIM ah çekerek yanarsın
Mecnun olup sevdiğini ararsın
O vefasız yâr kime sorarsın
Ela gözlü kara kaşlı sevdiğim

AYDINLANDI KÖYÜM BENİM

Köyümüze neşe doldu
Aydınlandı köyüm benim
Ahalinin yüzü güldü
Aydınlandı köyüm benim

Akşam oldu ışık yandı
Bütün köylü neşelendi
Lamba çıra artık söndü
Aydınlandı köyüm benim

Teşekkürler Hasan Bey'e
Elektrik geldi köye
Kavuştuk biz sanayiye
Aydınlandı köyüm benim

Muhtar, Heyet hep çalıştı
Nice engelleri aştı

Kara günler geldi geçti
Aydınlandı köyü benim

ÂŞIK KASIM bunu söyler
Işık yoksa köyü neyle
Bu destanı burda bağlar
Aydınlandı köyüm benim

DOĞAN BEY'YE UĞUR BEY'İM

Nasıl methedeyim sizi
Doğan Bey'le Uğur Bey'im
Severiz birbirimizi
Doğan Bey'le Uğur Bey'im

Dedeleme Torunları
Çok büyüktür sorunları
İskender'in oğulları
Doğan Bey'le Uğur Bey'im

Acıyurd'un gülüsünüz
Kızılırmak selisiniz
Sivas'ın bülbülüsünüz
Doğan Bey'le Uğur Bey'im

Her tarafta adınız var
Balıdan tatlı tadınız var
TeReTe'de kodunuz var
Doğan Bey'le Uğur Bey'im

Şu Kulmac'ın dağsınız
 Yüreğimin bağısınız
 Uzunyayla yağısınız
 Doğan Bey'le Uğur Bey'im

ÂŞIK KASIM methediyor
 Yürekten şiir söylüyor
 Burada bunu bağıyor
 Doğan Bey'le Uğur Bey'im

BERBER İSMAİL'İN AĞITI.

Kazıldı mezarın ısındı suyun
 Ferman Allah'tandır kime ne deyim
 Onu incitmeden kabire koyun
 Ferman Allah'tandır kime ne deyim

Kasım Musa başucunda ağlıyor
 Ayrılık oduna ciğer dağıyor
 Dertli annen karaları bağıyor
 Ferman Allah'tandır kime ne deyim

Sivas'tan Hacı Bey, Remzi geldiler
 Tabutun başında beni buldular
 Hep birlikte namazını kıldılar
 Ferman Allah'tandır kime ne deyim

Cafer'im acımdan aklım yitirdim
 Derdim elli idi yüze yetirdim
 Nice nice tabib hekim getirdim
 Ferman Allah'tandır kime ne deyim

Ahmet Amca'm başucunda okuyor
 Gözlerinden kanlı yaşlar akıyor
 Mikdat Kenan hasretini çekiyor
 Ferman Allah'tandır kime ne deyim

Kulmaç dağlarından etrafa baktım
 Destanını yazdım ucunu yaktım
 Pederimi kara yere bıraktım
 Ferman Allah'tandır kime ne deyim

Aydın, Doğan dedesini arıyor
 Leyla, Çiğdem hasretinle eriyor
 Oğlun DERTLİ KASIM seni soruyor
 Ferman Allah'tandır kime ne deyim

AĞIT

-Çiftlikviranlı Şeyh Halil'in ağıtı-

Haberin Antep'ten aldım
 Vatan için şehit oldum
 Babayın belini kırdın
 Asker kuzum Halit kuzum

Şehit olmuş kanı akar
 Annen yollarına bakar
 Nenem gözyaşını döker
 Asker kuzum Halit kuzum

Tezkireler veriliyor
 Yüzbaşın da darlıyor
 Ağ kefene sarılıyor
 Nazik teni asker kuzum

Asker kuzum şehit olmuş
 Ne çare gülleri solmuş
 Tenine topraklar dolmuş
 Asker kuzum halit kuzum

Annen yaş döküp ağlasın
 Bacın karalar bağlasın
 Baban ciğerin dağlasın
 Asker kuzum Halit kuzum

KASIM destanını söyler
 Nazlı yârin kara bağlar
 Annen kan yaş ile ağlar
 Asker kuzum Halit kuzum

MAKBULE GELİN

Aklımdan çıkmıyor Makbule Gelin
 Akan sular gibi durmaz çağlarım
 Bu başıma geldi bir derin sevda
 Aklımdan çıkmıyor Makbule Gelin

Makbule gelin de aklım alıyor
 Giden elçileri* geri salıyor

---

* elçi : dünür giden grup

Havuzlu Bekir'in yari oluyor
Aklımdan çıkmıyor Makbule Gelin

Aslını sorarsan Paşa'nın kızı
İçerime saldın bir ince sızı
Mevlâ'm kavuştursun seninle bizi
Aklımdan çıkmıyor Makbule Gelin

Zalim felek güldürmedi yüzümü
Ahüazardan açamadım gözümü
Nasıl ateşlere attım özümü
Aklımdan çıkmıyor Makbule Gelin

Makbule Gelin de gayeten nazik
Öpmeye kıymazdım sevmeye yazık
Kollarına takmış altın bilezik
Aklımdan çıkmıyor Makbule Gelin

Başına bağlamış kareli yazma
Sallanıp sevdiğim karşımda gezme
Ellere söz verip gönlümü üzme
Aklımdan çıkmıyor Makbule Gelin

Sevdiğim gelini daim ararım
Tükendi takatım yoktur kararım
Gelene gidene seni sorarım
Aklımdan çıkmıyor Makbule gelin

Çifte benler tane durur yüzünde
Uyusam sevdiğim senin dizinde

Böyle güzel m'olur Türkmen kızında
Aklımdan çıkmıyor Makbule Gelin

Sallanışı keklük boyu da turna
El sözüne uyup kalbimi kırma
Ölüyom sevdiğim kanıma girme
Aklımdan çıkmıyor Makbule Gelin

GEZERSİN

Âşık Kasım, yıllar sonra, hastane ilk sevdiği
makbule ile karşılaşır. Kadın ilgi göstermeyince, bundan
etkilenip duygularını şöyle dile getirir:

Aşkına yandığım gül yüzlü yârim
Neden benden kenar kenar gezersin
Elâ gözlerini sevdiğim dilber
Neden benden kenar kenar gezersin

Tam otuz yıl oldu seni seveli
Zalim yârim burnun neden havalı
Başına örttüğün poşun boyalı
Neden benden kenar kenar gezersin

Kerem oldum ben Aslı'mı ararım
Tükendi takatım yoktur kararım
Gelenden gidenden seni sorarım
Neden benden kenar kenar gezersin

ÂŞIK KASIM sevdiğine ağladı
Özledi de bu destanı söyledi

Kemanisin çalıp gönlün eğledi
Neden benden kenar kenar gezersin

AŞKINLA YANIYOM

Ela gözlerini sevdiğim dilber
Aşkınla yanıyom bana ne diyon
Ben seni sevrim ben de sev beni
Aşkınla yanıyom bana ne diyon

Ben seni severim sen de sev beni
Kerem et sevdiğim âşığın tanı
Bütün şu Sivas'a değışmem seni
Aşkınla yanıyom bana ne diyon

Sen beni seversen mutlu olurum
Eğer sevmez isen ben de ölürüm
Gel beni sev desen hemen gelirim
Aşkınla yanıyom bana ne diyon

ÂŞIK KASIM kemanımın telleri
Bahar gülü gibi kokar gülleri
On senedir gezdim gurbet elleri
Aşkınla yanıyom bana ne diyon

TURNALAR

Turnam gider isen Sivas eline
Benden selâm söyle suna geline

Bayram gelsin kına yaksın eline
Sürmelime selâm edin turnalar

Kulmaç dağlarından tez gidin uçun
Kötüköy gölünden bir de su için
Tekkeköy üstünden durmadan geçin
Sürmelime selâm edin turnalar

Ulaş'tan kalkınca Sivas'a varın
Selâmımı nazlı yârime verin
O vefasız yâri iyice görün
Sürmelime selâm edin turnalar

ÂŞIK KASIM ternalara söylersin
Kemani saz çalıp gönlün eğlersin
Sevdiğin yârine sitem eylersin
Sürmelime selâm edin turnalar

AĞIT

-Dayıoğlu İdris Şahin'e-
Dinleyin kardaşlar acı olayı
Zalim düşman sen getirdin belâyı
Yok mu idi zalim bunun kolayı
Ne yapayım dostlar kader böyleymiş

Zalim düşman vurdu kanlarım akar
Körpe yavrularım yollara bakar
Zemhanur'la Ali'm hasretim çeker
Ne yapayım dostlar kader böyleymiş

Sivas'tan tabutum köyüme geldi
 Dost ağlayıp bize düşmanlar güldü
 Körpe yavrularım yetim mi kaldı
 Ne yapayım dostlar kader böyleymiş

Jandarmalar nöbetimi tutuyor
 Görenlerin figanları artıyor
 Nazik benim toprak olmuş yatıyor
 Ne yapayım dostlar kader böyleymiş

Ali'm gelsin tabutumun başına
 Hele bakın şu feleğin işine
 Götürdüler musallanın taşına
 Ne yapayım dostlar kader böyleymiş

ÂŞIK KASIM bu destanı söylesin
 Bu acı sözüme herkes ağlasın
 Nazlı yârim karaları bağlasın
 Ne yapayım dostlar kader böyleymiş

ACIYURT

Dinleyin ağalar methin edeyim
 Cihanda söylenir şanın Acıyurt
 Her tarafa güzel namın söyleyim
 Dillere destansın canım Acıyurt

Ovasında koyunları yayılır
 Seni gören yiğit düşen bayılır
 Bir tek ferdin yüz adama sayılır
 Aslanlar yatağı köyüm Acıyurt

Ab-ı hayat sularından içeyim
Aslın Karapapak yiğit koçağım
Eksik olmaz çete ile kaçağın
Rus'u kırıp geçtin şanlı Acıyurt

Etrafını sarmış Kulmaç dağları
Dillerde söylenir meşhur yağları
Yahşi çiçek açar bütün bağları
Serin yaylaların vardır Acıyurt

Hâkim doktor mebus burdan yetişti
Bahçesinde telli turna ötüştü
Nice köyler buna yandı tutuştu
Ankara'yı iskân ettin Acıyurt

Çeşmelerin şırl şırl akıyor
Hafızların güzel Kur'an okuyor
Bütün köyler senin korkun çekiyor
Battal Gazi m'oldun canım Acıyurt

Yaylasında vardır çayır çimeni
Sorarsan halkının nurlu imanı
Mihrali Bey tutmuş Hind'i Yemen'i
Söylenir dünyada Bey'in Acıyurt

ÂŞIK KASIM bu destanı söylersin
Acıyurt köyünün medhin eylersin
Bu yalan dünyayı sen de neylersin
Dünya fani imiş canım Acıyurt

BİR TÜRLÜ

Sorun dostlar sorun benim halimi
Kara toprak almış benim yarimi
Felek bana verdin böyle zulümü
Ağlasam bir türlü gülsem bir türlü

Yavrularım boynu bükük ağlıyor
Ayrılık elinden ciğer dağlıyor
Kemani saz çalıp gönlün eğliyor
Ağlasam bir türlü gülsem bir türlü

Zalim felek şimdi kırdın belimi
Hem belimi kırdın hem de kolumu
Elimden aldırđım gonca gülümü
Ağlasam bir türlü gülsem bir türlü

Kader bana yoksa kin mi bağladın
Yavruların boynun büküp ağlatın
KASIM'a sen bu destanı söyletin
Ağlasam bir türlü gülsem bir türlü

KARDAŞ

Kardeşi Musa Ülger'in ölümü üzerine...

Acıyurt'a haber oldu
Konu-Komşu hepsi geldi
Yavruların yetim kaldı
Kara toprak oldun kardaş

Hoca suyunu döküyor
 Mikdat boynunu büküyor
 Furuza yaşlar döküyor
 Kara toprak oldun kardaş

Toprak kardaşımı aldın
 Alıp da bağrımı deldin
 Öldüğünü yeni bildim
 Kara toprak oldun kardaş

ÂŞIK KASIM ah çekersin
 Birgün dünyadan göçersin
 Ölüm şerbetin içersen
 Yalan dünya canım kardaş

ABBAS IŞIK'A DESTAN

Divriği demir madeninde çalışan 17 yaşındaki
 Abbas Işık'ın 3.9.1989 günü göçük altında kalıp vefat
 etmesi üzerine söylenmiştir.

Dinleyin kardaşlar acı olayı
 Mütayit getirdi başa belâyı
 Yokmu idi zalim bunun kolayı
 Ne yapayım babam kader böyleymiş

Acıyurt köyüne haberi verin
 Açın tabutumu tenimi görün
 Ayvaz Dede'min de halini sorun
 Ne yapayım dedem kader böyleymiş

Zalim tunel uçu kanlarım akar
Lalizer Nene'm de yollara bakar
Kardaşlarım gelip gözyaşı döker
Ne yapayım kardaş kader böyleymiş

Almanya'ya telgraflar çekilir
Emmilerim duyar boynu bükülür
Üzerime kara toprak dökülür
Ne yapayım emmim kader böyleymiş

Kulmaç Dağlarından bir rüzgâr esti
Zalim feleğin de bana mı kasti
Halam duyup benden umudu kesti
Ne yapayım halam kader böyleymiş

Felek açan güllerimi soldurdu
Arkadaşlar cenazemi kaldırdı
Telefonla Acıyurt'a bildirdi
Ne yapayım babam kader böyleymiş

Vilayet Sivas'tır Acıyurt köyüm
Kazıldı mezarım ısınır suyum
Benim nazik tenim toprağa koyun
Ne yapayım babam kader böyleymiş

Daha yaşı gençken buldum ölümü
Felek soldurmuştur açmış gülümü
Baba getirmedi eve gelini
Ne yapayım babam kader böyleymiş

Ağlasın da garip anam ağlasın
Nişanlım yok karaları bağlasın
Dayım KASIM destanımı soylesin
Ne yapayım anam kader boyleymiş

HASAN ÖZDEMİR

1946 yılında Acıyurt'ta doğmuştur. Nusreddin ve Gülistan'ın oğludur. Çevrede hiç bir pehlivanın sırtını yere getiremediği babası Nusreddin'in, 1952'de öldürülmesi üzerine yetim kalmıştır. İlkokulu köyünde okumuş, daha sonra okul dışından lise diploması almıştır. 1996' da Sivas Sağlık Müdürlüğünde memur iken emekli olmuştur.

İlk şiirini nişanlısı Güldeste'nin vurulup öldürülmesi üzerine söylemiştir. Şiirlerinde mahlas olarak adını bazan da adını ve soyadını birlikte kullanmaktadır. Herhangi bir ustası yoktur. Gençliğinde Karacaoğlan'ın ve Sürmelibey'in kitaplarını okumuştur. Genellikle şiirlerini acıklı hadiseler yahut mizahi durumlar karşısında yazmaktadır. Otuz-kırk kadar şiiri vardır.

GURBET RÜZGÂRI

Dağlarda yayılır koyunla kuzu
İçerime düştü bir ince sızı
Bu sene gurbette geçirdik yazı
N'olur acı esme gurbet rüzgârı

Gurbet ellerinde ağlar gezerim
Canım sıkıldıkça şiir yazarım
Ayrılık yüzünden candan bezerim
N'olur acı esme gurbet rüzgârı

Size söylüyorum gurbet kuşları
 Durmadan akıyor gözüm yaşları
 Başımdan gitmiyor sıla düşleri
 N'olur acı esme gurbet rüzgârı

HASAN'ım gurbette yandım tutuştum
 Gurbet ellerinde iyice piştim
 Aldım çocukları sılaya göçtüm
 N'olur acı esme gurbet rüzgârı

FELEK VURGUNU

Küçük iken çektim nice zulümü
 Daha çocuk iken verdi ölümü
 Genç yaşında aldı gonca gülümü
 Felek vurgunuyum gülemem gayrı

Felek sillesini vurdu surata
 Bu dünyada eremedim murada
 Hani senin anan baban nerede
 Felek vurgunuyum gülemem gayrı

Genç yaşında felek vurdu başıma
 Acımadı benim gözüm yaşına
 Daha neler gelir garip başıma
 Felek vurgunuyum gülemem gayrı

On yıl oldu ben Sivas'a varalı
 Bina yapıp hem içine gireli
 Açma dostum açma bağrım yaralı
 Felek vurgunuyum gülemem gayrı

Neşem yok ki tecellimi güldürem
 Babam yok ki ben halimi bildirem
 Akan gözyaşımı kime sildirem
 Felek vurgunuyum gülemem gayrı

HASAN ÖZDEMİR'im dertli yazarım
 Gizli gizli ağlar bağrım ezerim
 Koyun gurbet elde kalsın mezarım
 Felek vurgunuyum gülemem gayrı

KARAKEDİ

Dinleyin komşular söyleyim destan
 Evime dadanmış bir kara mestan
 Zalim, kuşlarımı öldürmüş kasten
 Öleceksin birgün sen kara kedi

Sabah erden kalkıp çatıyı gezdin
 Kuşları öldürüp yanyana dizdin
 Gebereceğini nasıl da sezdin
 Akıl baştan aldın sen kara kedi

Kara kedi seni tutar asarım
 Ayağını kuyruğunu keserim
 Böylesi kalleşlik senin eserin
 Kurtuluşun yoktur ey kara kedi

Kara kedi neden düştün peşime
 Nasıl kıydın ala kuşun eşine

Çok şeyler gelecek senin başına
Ecelin yaklaştı duy kara kedi

Hep şikâyet ettim âzâ muhtara
Derdin neydi beni soktun zarara
Erinde gecinde düşersin dara
Öldüreceğim seni ey kara kedi

Fermanın elimde ölümün hazır
Kedi peşindeyim yok bende nuzur
Nasıl acımadın ey kâfir hınzır
Asacağım seni ey kara kedi

Kedinin tüyleri allı karalı
Âşık HASAN bağrın zaten yaralı
Hâkime danıştım çekti kararı
İpe gideceksin duy kara kedi

KÖYLÜ GÜZELİ

Güzellerin has bahçede gülü var
Dişler inci dudağında balı var
Sayılmadık nice nice beni var
Akıl baştan alan köylü güzeli

Mav yazma bağlamıştır başına
Sanki hilâl çekmiş kara kaşına
Yeni değmiş on dört-on bş yaşına
Akıl baştan alan köylü güzeli

Beni âşık etti kanıyor içim
 Tükendi takatım kalmadı gücüm
 Ne olur elinden bir tas su içim
 Akıl baştan alan köylü güzeli

HASAN yaran derin merhem kâr etmez
 Yazarsın yazarsın sözlerin bitmez
 Ne kadar desen de öğüdün tutmaz
 Akıl baştan alan köylü güzeli

EYVAH BENİ

Sivas ilim Ulaş kazam
 Hayat yaptı beni ozan
 Hangi bir derdimi yazam
 Eyvah beni eyvah beni

Acıyurt'tur benim köyüm
 Ne ağayım ne de beyim
 Cahil kalmış bir kimseyim
 Eyvah beni eyvah beni

Gece gündüz gülmüyorum
 Gülmek nedir bilmiyorum
 Düştüm derde ölmüyorum
 Eyvah beni eyvah beni

Nice gurbet elde gezdim
 Ben kendi kendimi üzdüm
 En sonunda candan bezdim
 Eyvah beni eyvah beni

Portakalın rengi sarı
Düşenin olmazmış yâri
Ya Rab bir gün güldür bari
Eyvah beni eyvah beni

HASAN ÖZDEMİR'dir adım
Tüm servetim bir evladım
Çok hastayım yoktur dadım
Eyvah beni eyvah beni

YOKSULLUK

Fakirlerin işi zordur
Zenginlerin gözü kördür
Malı veren Allah vardır
Kör olasın sen yoksulluk

Düşürmesin Allah dara
Yüzüm soluk kalbim yara
Sen düşürdün beni zara
Kör olasın sen yoksulluk

Yoksulun hep yüzü soğuk
Kapısında yok bir tavuk
Sesi çıkar boğuk boğuk
Kör olasın sen yoksulluk

Ta ezelden çile çektim
Saçımı odlara yaktım

Fakirlik elinden bıktım
Kör olasın sen yoksulluk

Derdimiz âlemden beter
Şükür olsun bu da yeter
Çilemiz ölünce biter
Kör olasın sen yoksulluk

HASAN yazdın acı acı
Ne anam var ne de bacı
Paraymış dertler ilacı
Kör olasın sen yoksulluk

BAYRAĞIM

Bayrağım göklerde gezdir özünü
Bu Türk milletinin güldür yüzünü
Unutmadık tarihlerde izini
Her zaman dalgalan şanlı bayrağım

Dalgalan bayrağım rengin Türk kanı
Daha dün denize döktük düşmanı
Cepheyi bekliyor Türk'ün aslanı
Her zaman dalgalan şanlı bayrağım

Çağladı coşuyor HASAN ÖZDEMİR
Yiğit Mehmetçik'e dayanmaz demir
Yeter ki verilsin ileri emir
Her zaman dalgalan şanlı bayrağım

ACIYURLULARA

Köyüm Acıyurt'la gurur duyarım
 Büyüğünü küçüğünü sayarım
 Kavgaları cahillikten sayarım
 Gelin kardaşlarım birlik olalım

Birimizin derdi cümlemiz derdi
 Cenab-ı Hak bize nimetler verdi
 Nice evlerimiz acılar gördü
 Gelin kardaşlarım birlik olalım

Herkes kavim hısım yoktur yabancı
 Nedir içimizden çıkmayan sancı
 Baki kalan var mı bitsin bu acı
 Gelin kardaşlarım birlik olalım

Ne oldum demeyim n'olacam deyin
 Alın teri ile helâl kâr yiyin
 Her nere gitsem de Acıyurt köyüm
 Gelin kardaşlarım birlik olalım

Biz tutkunuz bunu herkes biliyor
 Gencimiz okuyup rütbe alıyor
 Gençlerin toplanıp köye geliyor
 Gelin kardaşlarım birlik olalım

Acıyurt adına kurduk bir dernek
 Bizi sevmeyene biz fırsat vermek
 Arzum hepimizi birlikte görmek
 Gelin kardaşlarım birlik olalım

Âşık HASAN der ki bu kadar yeter
 Derdi olmayan yok benimki beter
 Garibin çilesi ölünce biter
 Gelin kardaşlarım birlik olalım

HASTANE DESTANI

-Dr. Cevat TÜRKAY'a-

Hastane önünde yeşil ağaçlar
 Akşam vakti olur iğneler başlar
 Hüzünlü gözlerle çatılmış kaşlar
 Söyle tabip söyle derdim ne benim

Gözlerim yollarda görüşçü gelmez
 Acep bu kaderim neden hiç gülmez
 Eceli yetmeyen insan da ölmez
 Söyle tabip söyle derdim ne benim

Hastane kapısı gayeten acı
 Görüşe gelenler anayla bacı
 İçerimde vardır derin bir sancı
 Söyle tabip söyle derdim ne benim

Rehberimiz vardır Hazret-i Kur'an
 Üst köşede yatar kardaşım Duran
 Düşenin hatırın olmuyor soran
 Söyle tabip söyle derdim ne benim

Ahmet Sarıçiçek çok güzel huyu
 Durmadan akıyor gözünün suyu

Yavu nahiyesi Ekecik köyü
Söyle tabip söyle derdim ne benim

Yanımda yatıyor İsmail Orhan
Sanki içimizde esiyor boran
Sorunca doktora dedi ki verem
Söyle tabip söyle derdim ne benim

Karşıda yatıyor yiğenim Şahin
Allah şifa versin başka ne deyim
Hasan Özdemir'im Acıyurt köyüm
Söyle tabip söyle derdim ne benim

Yeter HASAN yeter bu kadar yeter
Dertsiz olmayan yok benim ki beter
Fakirin çilesi ölünce biter
Söyle tabip söyle derdim ne benim

SAYIN BAŞBAKAN

Çarşı-pazar ateş almış yanıyor
Acıyın millete Sayın Başbakan
Fakirlerin yaraları kanıyor
Acıyın millete Sayın Başbakan

Oduna kömüre yetmiyor gücüm
N'olur bir an önce gelse bu seçim
Sana oy verirsem vallahi piçim
Acıyın millete Sayın Başbakan

Çocuğunu sokaklara atanlar
Para için böbreğini satanlar
Nerde meydanlarda atıp tutanlar
Acıyın millete Sayın Başbakan

Dindirin HASAN'ın gözün yaşını
Aldın tencereden pişmiş aşını
Bırak artık şu milletin peşini
Acıyın millete Sayın Başbakan

MUHAMMED'İ SEVERSEN

Rüyamda bindim kıratı
Yel gibi geçtim Sırat'ı
Muhammed Mustafa adı
Gör Muhammed'i seversen

Nice yıllar gurbet gezdim
Aşk ile oturdum yazdım
Yalan dünya senden bezdim
Var Muhammed'i seversen

Bu dünyanın sonu yoktur
Yaram derin sarmaz doktor
Her mümine cennet haktır
Gir Muhammed'i seversen

HASAN der ki ağlıyorum
Âşık oldum söylüyorum
Ya Rab coştum çağlıyorum
Yor Muhammed'i seversen

AĞIT

Hasan, bu ağıdı 1967'de nişanlısının dayısı tarafından vurulması üzerine yazılmıştır.

Nişanlandım nişanlını görmedim
Has bahçede güllerini dermedim
Kuşlar gibi ben bir yuva kurmadım
Yıktılar dünyamı duyan ağlasın

Hazırlandım cehizimi düzmeye
Sivas'a gitmiştim ben de gezmeye
Gitmeyince başladılar kızmaya
Acı sözlerinden bezdim gidiyom

Vurma dayı dedim kurşunu sıktı
Bu ayrılık benim belimi büktü
O zalim kurşun ciğerim söktü
Şimdi zalim anam hergün ağlasın

Salacam gidiyor kardaş gelmedi
Nişanlını da öldüğümü bilmedi
Zalim kader hiç yüzüme gülmedi
Bu acı olayı duyan ağlasın

Ağlasın nişanlını HASAN ÖZDEMİR
Bahtımız karaymış Allah'tan emir
Kadir Mevlâ'm bana vermedi ömür
Zalim dayım vurdu duyan ağlasın

Mezara koyup da toprak örttüler
 Hoca dua etti hep de gittiler
 Bin liraya al kanımı sattılar
 Böyle bir acıyı duyan ağlasın

HASAN'ım da mezarımı dolansın
 Beni vuran al kanlara bulansın
 Torba takıp kapı kapı dilensin
 Bu genç cenazemi gören ağlasın

GELİN

Çıktım tepenin başına
 Bir güzel çıktı karşıma
 Deymemiş yirmi yaşına
 Kurban olam sana gelin

Ağzında dişleri inci
 Odur güzellerin genci
 Koynunda var turuncu
 Kurban olam sana gelin

Evlerinin önü kaya
 Çık da sallan bakam boya
 Seni saram doya doya
 Kurban olam sana gelin

Kayada bulgur seriyor
 Gözlerim onu arıyor
 Genç ömrüm burda çürüyor
 Kurban olam sana gelin

Kaşlar kara gözler ela
Düşmeyesin sen de dile
Sesin benziyor bülbüle
Kurban olam sana gelin

Kolum kırık tutmaz elim
Allah'tan istedim ölüm
Sevdiğini ben de bilim
Kurban olam sana gelin

Bakışın cana işledi
Gerdanını nakışladı
Sol yüzünü kim dişledi
Kurban olam sana gelin

Şu dünyada biz de gülek
HASAN Hak'tan dile dilek
İkimiz bir günde ölek
Kurban olam sana gelin

NE DERSİN

Beyaz gerdanında tek tek nakışlar
Kurban olam güzel nasıl bakışlar
Sürmelenmiş gözler çatılmış kaşlar
Keklik gibi sekişine ne dersin

Gittiğin yollara halı döşeyim
Aşkın ile karlı dağlar aşayım

Senin için diyar diyar koşayım
Ta yürekten yakışına ne dersin

Sana âşık oldum bahçe çiçeği
Hasretin kavurdu sözün gerçeği
Kaldır yüzündeki beyaz peçeyi
Deli gibi bakışına ne dersin

Ben HASAN'ım Mecnun gibi gezerim
Bir yar için kara bağrım üzerim
Bırak şu sivas'ta kalsın mezarım
Yanık türkü yakışına ne dersin

BOSNALI KARDEŞ

Verme vatanını düşman eline
Sırp lar dokunmasın kıza geline
"Türkler geliyor de" kâfir dölüne
Bekle geliyoruz Bosnalı kardeş

Geliriz silleyi indirmek için
Kâfire haddini bildirmek için
Kanayan yarayı dindirmek için
Bekle geliyoruz Bosnalı kardeş

Bizler kalbimizi imanla ördük
Nice kâfirlerin defterin dürdük
Şahlandık en önde Fatih'i gördük
Bekle geliyoruz Bosnalı kardeş

HASAN der Mehmetçik kükremiş aslan
Bayrağıma asla bakmaz kimse yan
Dalgalanıp bize verir şeref şan
Bekle geliyoruz Bosnalı kardeş

KENAN ÜLGER

1948'de Acıyurt'ta doğmuştur. İlkokulu Acıyurt, Ortaokulu Sivas Dört Eylül Ortaokulu ve Liseyi de Sivas Lisesinde tamamlamıştır. Eskişehir Ticari İlimler Akademisini bitirdikten sonra işçi olarak Almanya'ya gitmiş ve halen orada çalışmaktadır. Üçü kız dört çocuk sahibidir.

Sazı ve irticali olmayan Kenan, Kasım Ülger'in oğludur. Yüzden fazla şiiri vardır ve bunların hepsi de âşık tarzında değildir. Bir kısmı da beyit ve serbest biçimde yazılmıştır. Bazı şiirlerinde, adını mahlas olarak kullanmaktadır.

BABA

Hasret gitmiş hasretimle yananım
Uzaktır yollarım gelemem baba
Çepeçevre dağlar vermez amanım
Kuş olup yanında olamam baba

Yar gideli aylar geçmiş yıl olmuş
Yosun tutmuş taşı kabri gül olmuş
Garip gönlüm bu gurbette del'olmuş
Sarpa düşmüş yolum bulamam baba

Acı kader bize kin mi bağlamış
Torun oğul boyun büküp ağlamış
Dertli babam gözyaşın mı çağlamış
Yetmiyor ellerim silemem babam

Oğlun KENAN bunu böyle söyledi
Sildi gözyaşını gönlün eyledi

Felek yazmış kaderimiz böyleydi
Müneccim değilim bilemem baba

DAYANIR MI

Denizler kabardı azdı dalgalar
Naçar kalmış kaptan sal dayanır mı
Yağmur karfırtına bir yandan rüzgâr
Kuru bir gövdede dal dayanır mı

Şafaklar sökmedi yıldızlar söndü
Karardı ufuklar zindana döndü
Felekler inledi çarklar döğündü
Bu cefaya aciz kul dayanır mı

Kınalı ellerin soldu sunalar
Göç etti göllerden allı turnalar
Bağlara dadandı soysuz kargalar
Kayalar sultanı hel⁵ dayanır mı

Yazmakla sığar mı bu dert kıtaya
ÂŞIK KENAN derdin açmış Hüda'ya
Reçineyi vurup bastıkça yaya
Dile gelir keman tel dayanır mı

---

⁵ hel :: kuzgun

GİTTİ

Nedir bu üzüntün nedir telaşın
Yoksa ümitlerin sele mi gitti
Sararmış gül yüzün durmaz telaşın
Bahtından bir ömür yele mi gitti

Ötmez gülşeninde bülbüller susar
Bunalan ruhumu bir gamdır basar
Neden meltem yeli batıya eser
Yoksa nazlı yâra tele mi gitti

Göç eylemiş kumru boş kalmış yeri
Benden ayrılalı olmuştur peri
Yaş yerine kan mı dolmuş didarı
Gözyaşların sile sile mi gitti

OLMUŞTUR

Mektup haber eyle benden karama
Adımız dillere *destan* olmuştur
Dilerim Mevlâ'ya eden sürüne
Bize hep olanlar dosttan olmuştur

Sitemle doldurup versin cevabı
Bu olur, olsa da gönlümün habı
Kapayıp defteri yırtmış kitabı
Sılada sevdiğim hastan olmuştur

Şimdi benzemiştir bir hoş peteğe
 Sönmüş istikbali bakmaz atiye
 Ümitsiz bakışın dikmiş batıya
 Mahmurlaşan gözler mestan olmuştur

SILA MEKTUBU

Yine mektup aldım dertli babamdan
 Yar hasreti bağrım kavurur demiş
 Kerme⁶ , tezek bitti kırk sobamdan
 Duman çekmez yeller savurur demiş

Beyhude beklerim giden baharı
 Geçit vermez oldu Kulmaç dağları
 Kapadı yolları mevsimin karı
 Tipiden borandan buyulur⁷ demiş

Ne kuş uçar şimdi ne işler kızak
 Kalk gidelim Leyla'm yollarım uzak
 Başa gelenleri sana da yazak
 Kara haber çabuk duyulur demiş

Fakiri gurbete para pul çeker
 Yâr sılada hasta gözü yol çeker
 Kapanmaz yarası tabib el çeker
 Düştükçe derine oyulur demiş

---

⁶ kerme : hayvan tezeği

⁷ buymak : donacak derecede üşümek

Gel artık gurbeti mesken mi aldın
 Anneni hasretten dertlere saldın
 Sen de benim gibi öksüz mü* kaldın
 Annesiz yetimler döğülür demiş

Malım yok ki çekem satam pazara
 Doktorlar bakmıyor olmazsa para
 Nazlı yâr gözleri açık mezara
 Yavrusuna hasret koyulur demiş

Günay, Güven, Halit küçücük kaldı
 Büyüdü Müzeyyen gelinlik oldu
 Aydın'ın yoklama süresi doldu
 Yakında askere çağrılır demiş

Sevenler sevene sitemli yazar
 Kapanan yaralar yeniden azar
 Tevekkül afeti yeniden sezer
 Gözleri yollarda seğirir demiş

Gülsüz dikenimde bülbüller ötmez
 Yansada ocağım dumanı tütmez
 Yıkıldım elimden kimseler tutmaz
 Dostlarım sırtını çevirir demiş

Çalılar kaplamış gülün tarhını⁸
 Sular taşmış harap etmiş arkını
 Tuzaklar yapmaya felek çarkını
 Kurmuş iplerini eğirir demiş

---

⁸ tarh : etraf, çevre

Başımıza verdi bunca hal felek
 Yetmez mi bu zulüm bu zeval felek
 Faniyiz gideriz baki kal felek
 Seni de onaran devirir demiş

Tarla ırak baba eve geç döner
 Aş yok acı soğan sofraya konar
 Kurumuş ekmeğin tuz ile banar
 Yetimler karnını doyurur demiş

Yazarım yazarım almıyor kâğıt
 Söyleyip ağlasam bitmez bu ağıt
 Canımız malımız Mevlâ'ya ait
 Nasıl ister öyle buyurur demiş

Kul bulmaz çareyi ölüme n'etse
 Güneş'e Merih'e Ay'a da gitse
 KENAN'ım bizlere sitem de etse
 Bu kara günlerde kayırır demiş

BOZULMUŞ

Yaylam göç mü etmiş turnalar ötmez
 Bağın harap olmuş güller bozulmuş
 Yasa düşmüş başın dumanın gitmez
 Çağlamış sellerin yollar bozulmuş

Baharında girmiş bağına hazan
 Sararmış güllerin bozulmuş düzen

Nedir bu ıssızlık nedir bu hüzn
Gönlün gamla dolmuş haller bozulmuş

Gitmiyor kervanın kışa tutulmuş
Obaların birbirine katılmış
Yiğitlerin kölelere satılmış
Susuz kalmış çaylar göller bozulmuş

Feleğe aksetmiş ta senin halin
Kırılmış dalında o gonca gülün
Ferman tutmuş artık hakkında ölüm
Kefen dikiş tutmaz teller bozulmuş

ABBAS YILMAZ

1950 yılında Acıyurt'ta doğmuştur. Abdüssamed ve Mevlüde'nin oğludur. İlkokulu Acıyurt Köyü İlkokulunda okumuştur.

Şu anda köyde hayatını sürdürmekte olan Abbas şiire 1972 yılında başlamıştır. Erzurumlu Sümmanî'nin etkisinde kaldığını söylemektedir. Yüzden fazla şiiri vardır. Ancak bunları yazmadığı için çoğunu unutmuştur. Saz çalmasını bilen, irticali olmayan Abbas Yılmaz, şiirlerinde mahlas olarak adını kullanmaktadır. Bilhassa üzüntülü anlarında şiir yazmaktadır.

YÂ RABBİ

Her taraftan umutlarım kesildi
Bir umudum sende kaldı Yâ Rabbi
Hangi dala el uzatsam kırıldı
Bir umudum sende kaldı Yâ Rabbi

Hangi dala el uzatsam kırıldı
Aciz kulun çırpınmaktan yoruldu
Ecel geldi defterimiz dürüldü
Bir umudum sende kaldı Yâ Rabbi

Vadem tamam olup ecel gelince
Cesedim de kabristanda olunca
Sual melekleri beni bulunca
Bir umudum sende kaldı Yâ Rabbi

Oradan Hak huzuruna varınca
Hakkın ister incittiğin karınca

ABBAS kulun o Sırat'a girince
Bir umudum sende kaldı Yâ Rabbi

GEL

Güzel yurdum per-perişan
Turan'a gel Turan'a gel
Hak indirmiş ayet ayet
Kur'an'a gel Kur'an'a gel

Coşkundur bu aşkın seli
Terk eyle sen kötü hali
Doğrudur Muhammed yolu
İmana gel imana gel

Balçıktan yarattı bizi
Adem Ata babamızı
Gökyüzünde ay yıldızı
Boşlukta durdurana gel

ABBAS der ki gerçeği bu
Her seher çekerim ben hu
Yarattı semayı göğü
Direksiz durdurana gel

YOKSULLUK

Söyleyim de dinle oğul sözümü
Çok zor imiş yokluk yaktı özümü
Bu sene de baharımı yazımı
Basıp kış eyledin zalim yoksulluk

Nefsim ile dertleşmeye oturdum
 Ey fakirlik halimizi bitirdin
 Çeke çeke uçuruma götürdün
 Ölenlere eş eyledin zalim yoksulluk

Ta ezelden yara ABBAS'ın özü
 Arasına yine yokluyor bizi
 N'edem sen bıraktın içime sızı
 Bu bağrımı taş eyledin yoksulluk

NEYLEYİM

Çıkamadım şu Kulmac'ın dağına
 Doyulur mu peynirine yağına
 Bir fidan diktim de gönül bağına
 Çalı oldu diken sardı neyleyim

Şu benim kervanı önümden çekin
 Yorulmuşum gayrı eyledim sükun
 Gönül tarlasına ekmişim ekin
 Kırav düştü dolu vurdu neyleyim

ABBAS'ım bitmiyor hiç benim derdim
 Ne mekânım kaldı ne de bir yurdum
 Saat gibi çalışırken bu kalbim
 Yar senin aşkından durdu neyleyim

GİBİYİM

Malum olsun halim sana sevdiğim
Gözlerden dökülen yaşlar gibiyim
Sen sanma dünyada bir murad aldım
Yuvası bozulan kuşlar gibiyim

Gönül ister başım alıp gideyim
Gayrı sensiz şu dünyayı nideyim
Anladım ki bu ellerin yadıyım
Hiç tarak değmeyen saçlar gibiyim

Ne yazık yoldaşın sana uymamış
Çok feryad eyledim zalim duymamış
ÂŞIK ABBAS kimseye baş eğmemiş
Şimdi sakın sessiz taşlar gibiyim

BENİ DE YAZ

Bak senenin haftasına
Uğra gönül postasına
Ağlayanlar listesine
Yaz kâtip beni de yaz

Kulak ver kalbin sesine
Kanma dünya hevesine
Gülmeyenler listesine
Yaz kâtip beni de yaz

ABBAS dert indi derine
Zulüm çok sevgi yerine
Mazlumların defterine
Yaz kâtip beni de yaz

ABDÜLHAMİD'E

Ol Abdülhamid'e dil uzatanlar
Dilinizi keseceğiz görürsüz
Tükendi sabrımız bitmez üzere
Ölünüzü dizeceği görürsüz

Soldurmadan gönlümdeki gülleri
Aşacağız o dikenli yolları
Sultan'a yumurta atan elleri
Ta kökünden keseceğiz görürsüz

Mao'ya Lenin'e selâm duranlar
Sırtından Müslüman Türk'ü vuranlar
Ulan hey akrehler sizi yılanlar
Başınızı ezeceğiz görürsüz

ABBAS'ım o günler sanmıyom uzak
O büyük sultana kurmayın tuzak
Birgün kükrer isek sen o zaman bak
Derinizi yüzeceğiz görürsüz

CEVDET ÜLGER

1950'de Acıyurt'ta doğmuştur. Ahmet ve Sudiye'inin oğludur. Ekrem Ülger'le kardeştir. On çocuklu ailenin yedinci çocuğudur. Acıyurt köyü ilkokulundan mezun olduktan sonra on iki yaşında İstanbul'a gitmiş, Silahtar'daki boru fabrikasına boyacı olarak girmiştir. Burada yedi sene çalışan Cevdet, daha sonra askere gitmiş, askerliğini Çanakkale Biga'da yapmıştır. Askerlik sonrası Ankara Belediyesine girmiş, EGO'da şoförlük yapmış ve buradan da emekli olmuştur. Şimdi sivas'ta ikamet etmektedir. Dört kız bir oğlu vardır.

İlk şiirini babasının ölmesi üzerine (1962) yazan ve irticali olmayan Cevdet, usta olmamakla beraber saz çalmaktadır. Şiirlerinde Âşık Cevdet mahlasını kullanmaktadır. Şiirlerinin dörtlük sayısı, genellikle beşten fazladır. Daha çok tekayak kullanmıştır. Toplam elli kadar şiiri vardır.

KADIN

Evinde yalnız kaldığın zaman
Ne sobalar yanar ne tüter duman
Kadınsız bir evin hali çok yaman
Bir eve bir kadın farz imiş kardaş

Bir evde bir kadın cariye hatun
İster bana kızın isterse atın
Hele benim gibi yalnız yatın
Bir eve bir kadın farz imiş kardaş

Özledim yapamam, açma böreği
Adını andıkça yandı yüreği

Yani evimizin orta direği
Bir eve bir kadın farz imiş kardaş

ÂŞIK CEVDET böyle gerçeği yazdım
Bulaşık üstüne bulaşık dizdim
On gün bekâr gezdim canımdan bezdim
Bir eve bir kadın farz imiş kardaş

ACIYURT KÖYÜNE

Göç başlamış köyüm olmuş haraba
Köylü hasret kalmış bir yün çoraba
Ne atları gördüm ne de araba
İşte böyle köyüm köylüm var benim

Yüzyıl boyu kin tohumu ekilmiş
Ne bir bine ne bir ağaç dikilmiş
Yağmur yağmış çamur sıva dökülmüş
İşte böyle köyüm köylüm var benim

Hepsi küsmüş birbirine gelmezler
Bu insanlar öleceğin bilmezler
Mezarlık karşıda ibret almazlar
İşte böyle köyüm köylüm var benim

Tuvalet yok dam ardına koşarlar
Birşey desen doğru-yanlış coşarlar*
Sefalet içinde nasıl yaşarlar
İşte böyle köyüm köylüm var benim

---

* coşmak : kızmak, öfkelenmek

Kış gelince çamur olur kar olur
Yaşanılmaz burda hayat zor olur
Geniş dünya başlarına dar olur
İşte böyle köyüm köylüm var benim

Derdi çoktur hepisini saymadım
Sanki burda koyun-keçi yaymadım
İk'ay kaldım eşek sesi duymadım
İşte böyle köyüm köylüm var benim

Dağlara mı küsmüş kenger bitmiyor
Neye el uzatsam elim yetmiyor
Gördüm birçok evde duman tütmüyor
İşte böyle köyüm köylüm var benim

İsmi söylesem acıdır adı
ÂŞIK CEVDET arar o eski tadı
Halkı babacandır ayırmaz yadı
İşte böyle köyüm köylüm var benim

GEÇMİŞE HASRET

Sanki bir el gibi köyümden geçtim
Garip yolcu gibi bir tas su içtim
Evim kilitlenmiş kendimden geçtim
Kaderin sırrına eremiyorum

Bu nasıl yazıdır bu nasıl kader
Derdim beş yüz idi şimdi bin eder
Mezarında garip yatıyor peder
Gidip mezarını göremiyorum

Çiçek açmış elma kırık dalında
Evim küsmüş mahzun kendi halinde
Yalnayak koştuğum tozlu yolunda
Önceki devranı süremiyorum

Baktım görünmüyor Kasım'la Musa
Bütün evler susmuş, bürünmüş yasa
Gönlümü kaplamış hüznle tasa
Düşünüp de karar veremiyorum

Mezarlıklar olmuş yolgeçen hanı
Doğduğu köyüdür insanın canı
Var mıdır gurbetin iyi bir yanı
Kaderi bir türlü yenemiyorum

Duvarları yıkıp viran etmişler
Uzun taşlarıyla köprü yapmışlar
Sanki sel önünden kütük kapmışlar
Gidip de bir hesap soramıyorum

Gurbetlik insanı kor gibi yakar
Ah çektikçe ahım göklere çıkar
Çağlayan pınarlar boşuna akar
Etrafı yemyeşil göremiyorum

Kocadağ'a çıktım köyüm göründü
Suyu soğuk havası da serindi
ÂŞIK CEVDET hep ellere yerindi
Bir türlü gurbetten varamıyorum

FUAT

1953 yılında Ulaş'ın Acıyurt köyünde doğmuştur. Asıl adı Fuat Türkay'dır. Fazıl ve Güneş'in oğludur. Ailenin sekizinci çocuğudur. İlkokulu Acıyurt köyünde, ortaokulu Ulaş'ta, lise tahsilini de Sivas İlköğretmen Okulunda yapmıştır. Sonraki yıllar da Açık Öğretim Fakültesinde Önlisans eğitimini tamamlamıştır. Buradan 1969 yılında mezun olmuş, yaşını iki yıl büyülterek öğretmenlik hakkını elde etmiştir. Yirmi yıl kangal'ın muhtelif köylerinde öğretmenlik yaptıktan sonra Sivas'a tayini çıkmış, emekli olduğu 1996 yılına kadar Celal Bayar İlköğretim Okulunda çalışmıştır. 1977 yılında evlenmiştir. Bir oğlu (Mehmet Kürşat) ve iki kızı (Hatice Gonca, Mefkure Şeyda) olmuştur. 2000 yılında Yalova'ya taşınmış ve hâlâ burada yaşamaktadır.

Bağlama ve ud çalan Fuat, şiire ve saza küçük yaşlarda ilgi duymuştur. 35 yıl kadar Türk Halk Müziğiyle ve Türk Halk Oyunlarıyla iç içe olmuştur. Şiirlerinin tamamı millî konudadır. Şiirlerinde Fuat mahlasını kullanmaktadır. Şiirleri herhangi bir yerde yayımlanmamıştır.

Kaynakça: Doğan Kaya Arşivi.

Gençliğe Hitap

Türk gençliği dinleyin
Hedefimiz Turan'dır
Yolunuz zafer yolu
Rehberimiz Kur'an'dır

Cesaret Türk'ün işi
Sayısızdır savaşı
Türklüğe lider kişi
Başbuğdur Alpaslan'dır

Milletleri yükselten
Vicdan ahlak düzelten
İnsanları yücelten
Ülkü ile imandır

Fuat der Türklük güle
Türküler gelsin dile
Bu yolda ölmek bile
Bize şeref ve şandır

ANLAYANA

Türklük aşkı sinemizde kor gibi
Alev almış bizi yakar nar gibi
Türk soyuna koca dünya dar gibi
Anlayana sivrisinek saz gelir
Anlamayana top sesi az gelir

Türk değildir Türk'e âşık olmayan
Yere girsin Türklüğünü bilmeyen
Türk sayılmaz Türk sazından çalmayan
Bağlantı

Türk güzeldir hem her şeyi güzeldir
Bir Türk eri bir cihana bedeldir
İnanmayanlar Türk değil değildir eldir
Bağlantı

Fuat dünya Türk'e düşman bunu bil
Varsın olsun Türklük yaşar şunu bil
Yad fikirler köle eder seni bil
Bağlantı

LEYLA ŞİMŞEK

1954 yılında Ulaş'ın Acıyurt köyünde doğmuştur. Ebe -Hemşire Okulunun Orta kısım son sınıfına kadar okumuştur. Gülçin, zernişan, Ayşe, Yusuf, Mustafa ve Mevlde isimlerinde altı çocuğu vardır. Şu anda Sivas'ta yaşamaktadır.

1972 yılında Şiire başlayan ve Şair bir aileden olan Leyla'nın babası Kasım lger, kardeşleri Halit, Kenan'la Aydın da Őairdir. Leyla hariç hepsi saz alabilmektedir. Babası Kasım ise, Şiirlerini bağlama değil keman ile icra etmektedir. Bazı Şiirlerinde adını mahlas olarak kullanan Leylâ, genellikle on bir hece ile Şiirler yazmıŐtur. Şiirlerinde lirik bir eda hakimdir.

GEL KARDAŞ

Altı aydır kardaş yolu gözlerim
Gözlerim de seni pek çok zlerim
Dertli anam öldü senden gizlerim
Canıma kr etti durma gel kardaş

Yüce dağ baŐından esen sam yeli
Anamdan ayrıldım olmuşum deli
Kara yerler yemiş telli anamı
Ciğerim delindi durma gel kardaş

Kapıda yayılır ördekler kazlar
Anamın kıymetin bilmedik bizler
Yaram derindedir gayet çok sızlar
Yaralarım azdı durma gel kardaş

Bahar gelip çayır çimen olunca
 Zalim kardaş hanemize gelince
 İyi m'oldu sefil anam ölünce
 Düşmanlar sevindi durma gel kardaş

İçinde salınıp gezdiğim evler
 Ölüme de boyun eğermiş beyler
 Öksüz yavruları hepsi döğer
 Kardaşların öksüz kaldı gel kardaş

Sağ gününde kıymetini bilmedi
 Bir ayda bir hanemize gelmedi
 Kndine geleni şimdi anladı
 Sefil babam şimdi dul kaldı kardaş

Kapının önüne attım postumu
 Ben tanıdım düşman ile dostumu
 Size söylediğim söze küstün mü
 Kınamayın beni del'oldum kardaş

SEVEMEDİM BEN

Birgün kulaklarım çınladı birden
 Maziden anılar belirdi neden
 Sebepsiz ayrılık olmuştu zaten
 Seni doyasıya sevemedim ben

Elin elimdeyken irkildim birden
 Gördüğüm rüyaya doyamadım ben
 Bulutlar içinde kayboldun neden
 Seni doyasıya saramadım ben

Bu yalan dünyada yaşayan beden
Bütün damarımda hareket eden
Cansız düşecekmiş birgün bu beden
Seni doyasıya sevemedim ben

Neden dedim hep ben kendime neden
Aradım kendimce bulamadım ben
Eğer sebebini biliyorsan sen
Beni doyasıya sevmedin neden

Yıllar geçti gitti hâlâ bekledim
Ben bu aşkı yüreğimde sakladım
İnan hatıranı her an kokladım
Keni doyasıya sevemedim ben

AYRILIK

Ayrılık elinden kimler çekmemiş
Herşeyin sonunda vardır ayrılık
Mecnun gibi sevsen Leylâ da olsan
Elinde mendilin sonu ayrılık

Yana yana kül olursun ölürsün
Sen de benim gibi Allah kulusun
İstesen bu derde çare bulursun
Yüce Mevlâ'm neden sonu ayrılık

Ayrılık olmasa ölüm olmazdı
Yaşayıp geriye dönüm olmazdı

Hergün ağlamadık günüm olmazdı
Elinde mendilin sonu ayrılık

GÖNÜL

Bir deli rüzgârdım estikçe estim
Yüksek ovalardan engine düştüm
Bahar seli gibi çağladım coştum
Engin denizlere bağlandı gönül

Baharlarda çiçek açtım gül oldum
Ölesiye sevdim sanki del'oldum
Şimdi yabancıyım sanki el oldum
Engin denizlere bağlandı gönül

Üstadım sevgidir gönlümde aşkım
Bu yalan dünyanın haline şaştım
Sazımın teline vurdukça coştum
Engin denizlere bağlandı gönül

Kalemim elimde yazan olmuşum
bu yalan dünyadan bezen olmuşum
Nihayet sonunda hazan olmuşum
Engin denizlere bağlandı gönül

Yeter LEYLA neden feryat edersin
Bu fani dünyadan birgün gidersin
Kar gibi eriyip sen de bitersin
Engin denizlere bağlandı gönül

10.1.1995

AYRILIK

Acı tatlı günlerimiz
Hep birlikte geçti gittin
Rüya gibi uyanınca
Yanımızdan uçup gittin

Ancak unutulmaz anılar
Kulaklar durmadan çınlar
Bir kuş misali insanlar
Yanımızdan uçup gittin

Ne kasvettir bu ayrılık
Yüreğimde bir burukluk
Diliyorum sana mutluluk
Yanımızdan uçup gittin
19.5.1992

ARKADAŞ

Bahar gibi yeşil yeşil gözlerin
İnsanı incitmez tatlı sözlerin
Yıllar geçse yine seni özlerim
Sevgimiz sonsuza sürsün arkadaş

Tomurcuklar fide verir gül verir
Âşık saza saz âşığa dil verir
Senin arın birgün sana bal verir
Sevgimiz sonsuza sürsün arkadaş

Mutluluk elinden uçup gitmesin
Yüce Mevlâ'm seni mahcup etmesin
Yüce tanrım vericidir iste sen
Sevgimiz sonsuza sürsün arkadaş

GÜLMEDİM

Güller gibi açılmadım
Genç kızlara katılmadım
Ben hayata atılmadım
Bunun için hiç gülmedim

Kardeşime yazdım şiir
Sülalemde vardır şair
Olacağım birgün kabir
Ben dünyada hiç gülmedim

Zerrişandır can kardeşim
Daha küçük benim yaşım
Sığmaz oldu benim başım
Ben dünyada hiç gülmedim

ÖLESİM GELİR

Yine gamla doldu bu deli gönül
Ağlaya ağlaya ölesim gelir
Gözümde tütüyor toprak damların
Köyüm sana geri dönesim gelir

Ne karametliymiş bu benim başım
Sanki deniz oldu gözümde yaşım
Ağzında dişi yok çaresiz eşim
Dizinin dibinde ölesim gelir

Bu fakirlik bırakmıyor peşimi
Yavrularım hiç bilmiyor işini
Zehir ettin ekmeğimi aşımı
Başımı taşlara vurasım gelir

Elime verseler dertli sazımı
Mevlâ'm kara yazmış benim yazımı
Cümle âlem ibret alsın sözümü
Sazımın teline vurasım gelir

LEYLÂ dertlerini nasıl sıralar
Sıralı sıralı bu karlı dağlar
Mecnun Leylâ için yıllarca ağlar
Azrail elinde ölesim gelir

MECNUN MİSALİ

Bulutlanmış yine elâ gözlerin
Toprağa düşecek yağmur misali
Yılların hasretin nasıl gizlerim
Sanki Leylâ ile Mecnun misali

Yağız delikanlı ey servi boylum
Nasip olmadı ki ben sana doyum

Acıyurt köyünde bellidir soyum
Sanki Kerem ile Aslı misali

Çok sevdim ben seni ama nafile
Düşürdün yar beni sen dilden dile
Yıllarca çektiğim bitmeyen çile
Sanki Ferhat ile Şirin misali

Gözle bakışırken kalbime doldun
Ebedî ilk ve son aşkım oldun
Bağrıma bastığın saza tel oldun
Âşğın çaldığı sazın misâli
19.12.1995

ANAYIM BEN

Dokuz ay karnımda taşıdım seni
Büyüttüm bu güne getirdim oğul
Ak sütümlle meme verdim emzirdim
Büyüttüm bu güne getirdim oğul

Güneşte gölgeydim yağmurda gövde
Gözümde kıvılcım gönlümde sevda
Kederli günümde oldun bir seda
Büyüttüm bu güne getirdim oğul

Ben anayım toprak gibi kavruldum
Ekin oldum harmanlarda savruldum
Nice çile çektim dertle yoğruldum
Büyüttüm bu güne getirdim oğul

Anayım ben ana gibi yar olmaz
Evlat bir meyvedir ona doyulmaz
Ölmeyince LEYLÂ senden ayrılmaz
Büyüttüm bu güne getirdim oğul

GİTTİ

Bugün Hıdırellez bir dilek tuttum
Dileğim yarıda kaldı da gitti
Dedim yıllar sonra yâri göreyim
Yârim bana geldi görmeden gitti

Şeter felek yeter bu kadar çile
Yar senin yüzünden düştüm ben dile
Elinde tuttuğun kırmızı gülle
Yar bana gelmiş de görmeden gitti

Yıllar yılı ben bu anı bekledim
Günleri ayları yıla ekledim
Kalbimdeki o aşkını sakladım
Yar bana gelmiş de görmeden gitti

Yıkıl dünya yıkıl viran olasın
Toprağın kurusun yağmur yağmasın
Sen de benim gibi büryan olasın
Yar bana gelmiş de görmeden gitti

Bu aşk beni böyle perişan etti
Sanma ki bu sevgi burada bitti

Azrail mi geldi vadem mi bitti
Yar bana gelmiş de görmeden gitti

Yirmi yıldır bu hasreti çekerim
Kalmadı takatim artık çökerim
Bu yalan dünyadan birgün göçerim
Yar bana gelmiş de görmeden gitti

Yeter LEYLÂ neden böyle yanarsın
Vefasız yârini neden anarsın
Seni hâlâ candan sever sanırsın
Yar bana gelmiş de görmeden gitti
6.5.1992

ANLAYAMADIM

Hasretlik içimde yanan kor gibi
Alevler içinde küller var gibi
Mazimi unutmak bana zor geldi
Bir şeyler söyledin anlayamadım

Benim aşkım bana hep güç veriyor
Hatıralar bana seni soruyor
O yeşil gözlere neler oluyor
Bir şeyler söyledin anlayamadım

Yağmur gibi yağar kara gözlerin
Kalbim tutuşunca seni özlerim
Bana hayat veren tatlı sözlerin
Bir şeyler söyledin anlayamadım

Mazi küllense de yine de yaşar
Yorulan bu kalbim onunla yaşar
Ben ölsem bile aşkımız yaşar
Bir şeyler söyledin anlayamadım

Mazim sevgin ismin hiç ölmediler
Bizi ayıranlar hiç gülmediler
Leylâ ile Mecnun böyle sevdiler
Bir şeyler söyledin anlayamadım

Şairlik soyumda sevgi özümde
Neler saklı bilsen benim sözümde
Muradımı koydu felek benim gözümde
Bir şeyler söyledin anlayamadım
5.5.1992

OĞUL

Yine hüznün çöktü garip gönlüme
Ne arayan ne de soran var oğul
Radyo teyip artık sustu çalmıyor
Ne arayan ne de soran var oğul

Herkes birer birer çıkıp gittiler
Hep garip anama sitem ettiler
Hasret acısıdır bana yettiler
Ne arayan ne de soran var oğul

Düğün dernek eller güler eğlenir
Al duvaklar gelinlere bağlanır

Yüreğinde hasret olan çağlanır
Ne arayan ne de soran var oğul

Sen yoksun ya bu hasretlik bitmiyor
Günleri saymaya ömrüm yetmiyor
Güneş bile aynı yerden batmıyor
Ne arayan ne de soran var oğul

Anan **Leyla** şimdi boynunu büktü
Hasret ateşine suyu kim döktü
Dertler derya oldu içime çöktü
Ne arayan ne de soran var oğul

20 Temmuz 2000

YA RABB'İM

Ayrılık ateşi yaktı kavurdu
Küllerimi kerem gibi savurdu
Biricik yavrumu benden ayırdı
Bu hasrete sabır ihsan Ya Rabb'im

Hasretin ateşi çaresiz yanar
Dayanmaz bu kalbim her zaman kanar
Sonbahar gelince güllerim solar
Bu hasrete sabır ihsan Ya Rabb'im

Yıllar geçer saçlarıma ak düşer
Kalemim elimde kelimem coşar
Layla hayaliyle dağları aşar
Bu hasrete sabır ihsan Ya Rabb'im

15.8.2000

MEHMETÇİK

Mehmetçiğim vatansın sen vatansın
Seve seve sancağımı tutansın
Ocağında duman duman tütensin
Hasret ile tütüşüne kurbanım

Kollarınla kucakladın vatani
Rahat ettir yerde yatan Ata'nı
Damarında akan kanın Türk kanı
Kaşlarını çatışına kurbanım

Zaten çelik bükülmez hiç bileğin
Allah kabul etsin senin dileğin
Koskoca Türkiye senin yüreğin
Yüreğinin atışına kurbanım

Sivaslıyım yiğidimin anası
Yolunu bekliyor onun sunası
Eline yakmıştım asker kınası
Eli tüfek tutuşuna kurbanım

Leyla'nın hasretle içi sızlıyor
Ceylan gibi yavrusunu gözlüyor
Hasretini yüreğinde gizliyor
"Anam" deyip yatışına kurbanım

AH ÇEKİP DURURUM

Uyku girmez oldu yine gözüme
Karanlıkta seni arar dururum
Geceler çok uzun sabah olmuyor
Ah çeker dizime vurup dururum

Geceler karanlık yavrum nöbette
Anayım yüreğim yanar elbette
Gözümün nuruydu bu memlekette
Ah çeker dizime vurup dururum

Yağmur yağmış benim yavrum ıslanmış
Yan üstüne siperine yaslanmış
Hasret çeke çeke gözü puslanmış
Ah çeker dizime vurup dururum

Evlat sevgisi bu bitmiyor sevgim
Vatana askersin en büyük övgüm
İçimde büyüyor gururum duygum
Ah çeker dizime vurup dururum

Var mı benim gibi dert ile yanan
Elinde durur mu askerlik kınan
Sana hasret kaldı bu garip anan
Ah çeker dizime vurup dururum

İğdır'a diyorlar düz bir ovardır
Yusuf'uma gönderdiğim du(v)adır
Yuvam oğlum ile güzel yuvadır
Ah çeker dizime vurup dururum

Günleri sayarım beş ayın doldu
İnşallah şafağın aydınlık oldu
Leyla'nın gülleri elinde soldu
Ah çeker dizime vurup dururum
27.10.2000

EKREM ÜLGER

1956 Ahmet ve Sudiye (Sündüz)'nin oğludur. İlkokulu bitirdikten sonra okul dışından ortaokul ve liseyi bitirmiş ve şu anda AÖF. Sosyal Bilimler Fak. Öğrencisidir. Halen Sivas Sosyal Hizmetler Müdürlüğü Yetiştirme Yurdunda memur olarak çalışmaktadır

Saz çalabilen Ekrem'in kendisine ait ezgileri bulunmaktadır. Âşıklığa başlamasında Kasım Ülger'in sazlı-sözlü ortamının büyük oranda rolü olmuştur. İlk şiirini sevdiği kızın verilmemesi üzerine yazmıştır. Kırk kadar şiiri vardır. Şiirlerinde mahlas olarak adını kullanmaktadır. Fayeste, Ferdi ve Ferhat adlı üç çocuğu var. Sivas Radyo Televizyonunda oğlu Ferdi ile birkaç dfa program yapmıştır. Akciğerlerinden rahatsız olan Ekrem, şiirlerini daha ziyade üzümlünce yazmaktadır.

SILA

Çok özledim gidemiyom köyüme
Çıkabilsem bir de Hininöyü'ne
Gidebilsem bizim köyde düğüne
Misafirin olsam han güzel sıla

Kış oldumu ot verirler koyuna
Holta vurup gezer damın boyuna
İçmek ile doyamazsın suyuna
Damara verirsin can güzel sıla

Akşam olur koyun kuzu dağılır
İnekleri ayrı yerde sağılır

Güz oldumu bizim dere soğulur
Senden usanmadım kan güzel sıla

Doyum olmaz büyüklerin sözüne
Serin rüzgârları vurur yüzüne
Gider isem Hac'Osman'ın Düzü'ne
Gönlüme sen oldun yön güzel sıla

Düşmez oldun köyüm elin dilinden
Bahar gelir geçit vermen selinden
Balık tutsam şu Yetimin Gölü'nden
Onu orda yesem hem güzel sıla

Kapaklı'yla Kötüyurd'u bilirsin
Kalaça'dan Sokluyurd'a gelirsin
Çakmaklı'da mola verip kalırsın
Sen de benim gibi yan güzel sıla

ÂŞIK EKREM ağlar yüreği yara
Sen de yarım gibi zülfünü tara
Aradım eşini ben sora sora
Ünün bana yeter şan güzel sıla

18.3.1998

BENİ

Düşürüp aşkın narına
Karıştırdın küle beni
Yeter artık merhamet et
Pişirdi bu çile beni

Ecel geldi Hak'tan ferman
 Can çekildi yoktur derman
 Ekin idim oldum harman
 Savarsunlar yeke beni

ÂŞIK EKREM ölüm gelir
 Beden birgün toprak olur
 Doğru sözün eser kalır
 Söylesinler ele beni
 14.4.1973

YOKSULLUK

Bekledim bir zaman gidersin sandım
 Ah çektim elinden yandıkça yandım
 Yeter artık senden bıktım usandım
 Bırak git yakamı hain yoksulluk

Duydum kardaş bana küsmüş darılır
 Gönül ki umduğı yere kırılır
 Yoksulluk yakama yaman sarılır
 Sur çektin yoluma hain yoksulluk

Yeter artık ne hallere düşürdün
 Bıktırdın canımdan sabrım taşırdın
 Düz ovada yollarımı şaşkırdın
 Öldürüp de kurtar bari yoksulluk

ÂŞIK EKREM yine coştun ağladın
 Ah çektikçe ciğerini dağladın

Çeper⁵ çekip yollarımı bağladın
 Ölenece yüzüm gülmez yoksulluk
 1988

SEVDİĞİM

Karadır kaşların eladır gözün
 Yüreğime koydun ateşin közün
 Çeşmenin başında verdiği sözün
 Benden başkasına verme sevdiğim

Yaz ayında gölgelere kaçanda
 Zülüflerin sağa sola saçanda
 Bahçenizde türlü çiçek açanda
 Sakın başkasıyla derme sevdiğim

ÂŞIK EKREM kederlenme alırsın
 Gün gelir ki bir arada kalırsın
 Sazını da garip garip çalarsın
 Kendini yüksekte görme sevdiğim
 13.11.1973

HEMŞEHRİM

-Doğan KAYA'ya-

Çağırdın evine misafir ettin
 Selamünaleyküm canım hemşehrim
 Yanlışı doğruyu bana öğrettin
 Duygulandım ondan yaman hamşehrim

---

⁵. çeper : bahçe duvar

Çay ile bisküvi bal ile yedik
 Birkaç örnek şiir okuyak dedik
 Çok düzler yürüyüp açmışız gedik
 Geçirdik orada zaman hamşehrim

Layıktır her şey senin özüne
 Nasıl da yakışmış gözlük gözüne
 Baktın şiirlerin bir bir yüzüne
 Hatalarım buldun hemen hemşehrim

Hatırladık eski düğünden kelâm
 Acıyurt'tan sana getirdim selâm
 Bahsettik Kasım'dan Cevdat'ten felan
 Gelirsen çalarız keman hemşerim

Âşık Minhacî'yi hediye ettin
 Onur verip beni böyle yüceltтин
 Hanende Ekrem'e mahlas va'd ettin
 Hayatım sanki bir roman hemşehrim

Allah seni asla mahcup etmesin
 Dilerim bağında baykuş ötmesin
 Birin bin olsun da malın yitmesin
 Mahcubî'ye burdan kurban hemşerim

Acıyurd'un gururusun şanısın
 Şu Sivas'ın damarısın kanısın
 Sen EKREM'in kardaşısın canısın
 Yolunda kalmasın duman hamşerim
 3.1.1996

GÜN YAVAŞ YAVAŞ

-Hastalığı üzerine-

Hastalık elinden bıktım amanın
 Çekildi takatım bitti dermanım
 Kurudu ekinim olmaz harmanım
 Bitiyor ömürden gün yavaş yavaş

Hastane mekânım doktor kardaşım
 Saç sakal uzamış yoktur traşım
 Sızılıyor yaram kime ulaşım
 Günden güne erir ten yavaş yavaş

Yaptığın iyilik seni bulursa
 Yanında hazırca bezin olursa
 Bir de bebelerin saçın yolarsa
 Tahammül edemez can yavaş yavaş

Gördüğün rüyayı hayra yormazsa
 Kanayan yarayı kimse sarmazsa
 Eğer hiç bir şeye elin varmazsa
 Artık bir köşeye tün yavaş yavaş

ÂŞIK EKREM kimselere yerinmez
 Bu dünyada mal-mülk göze görünmez
 İsteyerek kimse derde bürünmez
 Gayrı bu ellerden sin yavaş yavaş

23.7.1995

BURHAN KARABULUT

1957'de Acıyurt'ta doğmuştur. Bekir ve Ayşe'nin oğludur. 1968'de babası Bekir vefat edince yetim kalmış, böylelikle zaten fakir olan ailesi için artık daha çileli günler başlamıştır. 1970'te Acıyurt Köyü İlkokulundan mezun olan altı çocuklu (kardeşleri; Aslan, Nafiye, Mahmut, Şakir, Hamza) ailenin beşinci çocuğudur. 1976'de köyünün kızlarından Gülcan'la evlenen Burhan'ın beş çocuğu (Serdar, Mecnur, Dilber, Ünzile, Şeyma) vardır. 1977-1979 yıllarında askerlik vazifesini (Konya-Ulaştırma Taburu, Kıbrıs-Girne) yerine getirmiştir. On dört senedir Sivas'ta yaşayan Burhan, geçimini seyyar sebze meyve satmakla sağlamaktadır.

Küçük yaşta kendi kendine saz çalmayı öğrenmiştir. Şiirlerini sazı eşliğinde okur. Ustası yoktur. Elli kadar şiiri vardır.

ACI POYRAZ

Köyde dana çobanlığı yaparken yağmura yakalanması üzerine söylemiştir. Bu şiir, Burhan'ın ilk şiiridir.

Acı poyraz bu yarayı silecek
Bilmem yağmur ne taraftan gelecek
Şimşek sesi ciğerimi delecek
Şu ne acı figan aman Allah'ım

Yağmur yağıp danaları sürüyor
Bu işleri bütün köylü görüyor
Müslümanlar temiz buğday vermiyor
Afet indirecek aman Allah'ım

Seslenir de Kulmaç dağı seslenir
 İki kardaş kayalara yaslanır
 Birgün gelir şu millet de uslanır
 Devir döndü asır azdı Allah'ım

Yaylaya da ÂŞİK BURHAN yaylaya
 Kahredersin sen de kadir Mevlâ'ya
 Ben de çok yalvardım yana ağlaya
 Duam kabul oldu diyem Allah'ım

KUMARCI

Evden haberi yok kafası bütün
 Süleyman'dan dem veriyor kumarcı
 Var ise masada bir paket tütün
 Sandalyeye yan veriyor kumarcı

Çocukları hasta adresi kayıp
 Anası ağlıyor avradı seyip
 Desen ki yaptığın bu iş çok ayıp
 İman ile din veriyor kumarcı

Tüm eşyayı satmış kalmış teyibi
 Bilmiyor ki utanmayı ayıbı
 Sanki gelecekten bilir gaibi
 Oyun için can veriyor kumarcı

Akıllıym diyor hâlbuki deli
 Gözleri görmüyor titriyor eli

Kaybetmiş erkânı kaybetmiş yolu
Bir alıp da bin veriyor kumarıcı

Dostu kalmaz düşmanları çok olur
Cemiyette zelil düşer tek olur
Birgün gelir bu dünyadan yok olur
Ahirette yön veriyor kumarıcı
(seyip: başıboş ve gayesiz gezen)

YALANCI

Yalancıyı size tarif edeyim
Laf edince gözü ayrı konuşur
İspat için gel yanına gidelim
Dudak başka sözler ayrı konuşur

Ustaca konuşur gitmez uzağa
Gayet uyanıktır düşmez duzağa
Öküzün altında arar buzağı
Dili susar yüzler ayrı konuşur

Lafın ustasıdır işte gözü yok
Emekte gözü yok aştta gözü yok
Milleti kandırır düşte gözü yok
El değmeden sazı ayrı konuşur

Hakk'ı bilmez hakikatten söz eder
Dosta atıp düşmanından haz eder
Bazen mahzunlaşır bazen naz eder
Eridikçe buzlar ayrı konuşur

BURHAN Yaradan'ın gidem yoluna
Mevlâm yardım etmez böyle kuluna
Melekler kitabın verir eline
Toprak örter tozlar ayrı konuşur

ASRİN TÜRKÜSÜ

Yirminci asrın sonuna geldik
Nedense insana hor bakar olduk
Kibirlendik kendimizi beğendik
Evlatken babaya zor bakar olduk

Değişmiyor bozuk düzen temeli
Mevlâ'm nasip etsin salih ameli
Candak sevdik biz Mustafa Kemâl'i
Amma Fatihlere kör bakar olduk

Cevher pazarında pulu sattılar
Bekâr kız gösterip dulu sattılar
Akıllıdır diye deli sattılar
Kendi kendimize pir bakar olduk

BURHAN der ki yaşım kırka dayandı
Gönlümde Mevlâ'nın ateşi yandı
Bir zaman dünyayı ölümsüz sandı
Şimdi bir arada yar bakar olduk

HOCA

İnsanlar arasında taraf tutan köyün hocasına şöyle söylemiştir:

Çıkar hoparlörden okur ezanı
Adamına göre tutar düzeni
Doksan dokuz yerde kaynar kazanı
Ahrette cevabı veremez Hoca

Hepsi de Müslüman atma sen Türk'e
Garip kimseleri çekiyor sarpa
Fitre verir isen bir çanak arpa
Başına çorabı öremez Hoca

Hoca diye herkes sayar hatırın
İşin gücün sahtekârlık bitirim
Alın bunu başka köye götürün
Daha buralara yaramaz hoca

Bizim hoca top oynuyor gelemez
Oyun bintmeyince namaz kılamaz
İnşallah bu ay da maaş alamaz
Allah divanına duramaz hoca

ACIYURT

Acıyurt'ta sık sık çıkan kavgalar, kimi zaman ölümlere sonuçlanmıştır. Yine bu kavgaların birinde ikisi kadın üç kişi hayatından olur. Hadiseden etkilenen Burhan duygularını şöyle dile getirir:

Dinleyin komşular acı olayı
 Yine dertli oldu bizim Acıyurt
 Kâfir şeytan hazır etmiş belâyı
 Şanın mı yükseldi koca Acıyurt

Öğle ile ikindinin arası
 Gülanber'in gayet çokmuş yarası
 Fehmi'nin de bulunmuyor çaresi
 De derdini hece hece Acıyurt

Bedriye Fehmi'den istiyor arpa
 Fehmi de hırslanıp çıkıyor sarpa
 Bedriye'nin çocukları çok körpe
 Yiğitlerin gezer gece Acıyurt

İki mezar bir araya kazıldı
 İstida tutuldu evrak yazıldı
 Gayrı köyün asayışı bozuldu
 Buna can dayanmaz koca Acıyurt

Kulmaç dağı gibi dağımız da var
 Yayla suyu gibi suyumuz da var
 Mihrali Bey gibi beyimiz de var
 Daha ne istersin yüce Acıyurt

Yazma Âşık BURHAN bu kadar yazma
 Bu iş böyle oldu kendini üzme
 Karanlık gecede sen de çok gezme
 İnsanın değeri kaç a Acıyurt

TALAN VAR

Bankalardan haksız yere kredi alarak devleti
dolandıranlara kızan Burhan şunları söyler:

Millet bu sıralar Mesud'a kızgın
Sağolsun Zihni Bey yolumuz düzgün
Dilekçe yazacak Muharrem Ezgin
Sanma kardaş bankalarda talan var

Bulsa veresiye alır kefeni
Kandırmışlar müdürünü şefini
Bekliyoruz Demirel'in affını
Bir senede kırk ton buğday alan var

Gerçeği unuttuk yanlış seçtik
Torpil yaptık bütün engeli aştık
Hergü hasar ettik ekini biçtik
Bir de baktım icra için gelen var

Hani bir zaman ağaydık beydik
Tembellik yapıp da devleti soyduk
Haramın adını kredi koyduk
Faizden faize BURHAN yelen var

BEYLER

Milletten oy alıp meclise gelip
Milleti ateşe atmayın beyler
Şehit kanı ile dağlar yıkanmış
"Barış barış" diye satmayın beyler

Gitsin diye Avrupa'nın hoşuna
Apo'yu da affetmeyin boşuna
Zehir katman bu milletin aşına
Caninin suçunu örtmeyin beyler

Nasıl bir siyaset nasıl anlayış
Karşıda düşman yok kiminle barış
Bu vatan kutsaldır hep karış karış
Orada gaflete yatmayın beyler

Şimdi ekonomi düze çıkacak
Maaşları yüzde yüze çıkacak
Sonunda fatura bize çıkacak
Bizim paraları yutmayın beyler

Bir adayı teslim etmeyin piçe
Millet inancını saymayın hiçe
Şeref madalyası başlarda taca
Konuşmayın susun batmayın beyler

Soruyom sınırda nöbet tuttun mu
Cudi Dağlarında toprak yuttun mu
Bir evlat büyütüp aser ettin mi
Öyle yükseklerden ötmeyin beyler

Liderler elinde bir kara liste
Analar ağlıyor şehitler yasta
Daha şu beylere oy yok Sivas'ta
Bizi karanlığa itmeyin beyler

Kırk sene geçse de artistler aynı
 Ya enişte başta veyahut kaynı
 Çalışmıyor artık bunların beyni
 Milletin elini tutmayın beyler

BURHAN da vatanın sevgisi tutıar
 Bunlara ne desen anlamaz yeter
 Her geçen gün halkın desteği biter
 Sönmüş kandil gibi bitmeyin beyler

DUYDUN MU

Arı zehirledi kurt yedi bizi
 Kuş da başımıza geldi duydun mu
 Dışarıdan ithal bakan getirdik
 Dünya üstümüze güldü duydun mu

Dokuz banka battı on da sırada
 Sorun hele Demirel'e Murad'a
 Anladım ki bizim devlet kirada
 Ahşanın çocuğu oldu duydun mu

Örtü bizde kutsal budur özümüz
 Namahremdir gelinimiz kızımız
 Nerde kaldı sizin şeref sözünüz
 Bunlar oyumuzu çaldı duydun mu

Köylü iflas etmiş perişan halde
 İtibar kalmadı davarda malda
 Yoksulluk kapıda sefalet yolda
 Dolar bin beş yüzü buldu duydun mu

Eskiden iyiydi atlardık çağı
Şükür birleştirdik sol ile sağı
Kalmadı kıratın yuları bağı
O da şimdi seyf kaldı duydun mu

ÂŞIK BURHAN der ki çekerim çile
Refah mahkemede veriyor mola
Bağladık ümidi (lamba)yla (gül)e
Bütün vekilleri aldı duydun mu

AYDIN ÜLGER

1958'de Acıyurt'ta doğmuştur. Âşık Kasım'ın oğludur. Annesi Zernişan'dır. İlkokul mezunu olup, çiftçilikle uğraşmıştır. 1958'de dayısının kızı ile evlenmiş ve bu evlilikten üç oğlu bir kızı olmuştur. fiu anda Muğla'da bir çiftlikte bekçilik yapmaktadır.

Saz çalmasını bilen Aydın, şiirlerine kendisine has ezgilerle okumaktadır. Âşık olmasında babasının büyük oranda rolü olmuştur. Otuz kadar şiiri vardır.

OTLUK

Evlerinin karşısındaki sevgilisini rahatlıkla görebilen Aydın, karşiki evin bacasına otluk konulunca bu imkânı kaybeder ve huzursuz olur. Otluğa beddua eder ve tarizde bulunur. İlahi tesadüfe bakınız ki, Aydın'ın şiirinde temas ettiği gibi bir müddet sonra otluk devrilir.

Otluk seni savrulasın
Yan üstüne devrilesin
Benim gibi kavrulasın
N'olur kesme aramızı

Sanki Tecer dağı oldun
Her altı ay orda kaldın
En sonunda yerin buldun
N'olur kesme aramızı

Güz gelince kuruluyor
Sineme ok vuruluyor

Âşık AYDIN darılıyor
N'olur kesme aramızı

ANAM

Hasret gittin Kenan ile Leyla'na
Bizi kara güne bıraktın anam
Gün geçtikçe ciğerlerim delinir
Biz kara güne bıraktın anam

Zalim ecel seni götürdü anam
Tüten ocağımız batırdı anam
Komşular toprağa yatırdı anam
Bizi kara güne bıraktın anam

Yeter Âşık AYDIN bu kadar yeter
Âlemin derdi var benimki beter
Gencecik anan da toprakta yatar
Bizi kara güne bıraktın anam

MEKTUP

Baba Dağı derler Tugaya bağlı
Ayrıldım köyümden ciğerim dağlı
Harçlığımı çabuk gönderin bari
Tesellim mektuptur burada benim

Baba Dağı derler tepesi yüksek
Çıkıp tepesine silaya baksak
fiu gurbet eline mektuplar yazsak
Tesellim mektuptur burada benim

Âşık AYDIN gurbet elde ağladı
 Sıla hasretine yürek dağladı
 Vatan borcu kollarımı bağladı
 Tesellim mektuptur burada benim

TURNAYA DUA

Sivas'tan giderken bir turna gördüm
 Kadir Mevlâ'm sen yârine kavuştun
 Eşinden ayrılmış mecnuna dönmüş
 Kadir Mevl'am sen yarine kavuştun

Yedi yılda bulamaz bu eşini
 Yaktın turnam ciğerimin başını
 Zalim avcı zora sokmuş* işini
 Kadir Mevlâ'm sen yarine kavuştun

Melul mahzun* sağa sola bakıyor
 Gözlerinden kanlı yaşlar akıyor
 Turnanın bu derdi beni yakıyor
 Kadir Mevlâ'm sen yarine kavuştun

Turnam avcı vurmuş herhal yârini
 Avcıya ettin mi* intizarını
 Bulur mu bulmaz mı öz diyarını*
 Kadir Mevlâ'm sen yarine kavuştun

GÜLDÜ SAVUŞTU

Aydın Sivas'ta gezerken birden karşısında ilk
 sevgilisini görür. Kadın birşeyler söylemek ister ama

yanındaki çocuğundan çekinir; anlamlı anlamlı güler.
Kılık-kıyafeti son derece düzensiz olan Aydın, buna çok
içerler, onun yanından ayrılır ayrılmaz hemen şu şiiri
söyler:

Gezerken Sivas'ta yâre rastladım
Önce baktı sonra güldü savuştu*
El içinde çıktı mecnuna adım
Önce baktı sonra güldü savuştu

Tutmuş yavrusunun elinden gezer
Bulunmaz Sivas'ta yâr senden güzel
Yurdundan ayrılmış ceylana benzer
Önce baktı sonra güldü savuştu

Koluna takınmış beş-on bilezik
İncitmen sokaklar o yâr çok nazik
Yârdan ayrı düştüm bu sinem ezik
Önce baktı sonra güldü savuştu

Âşık AYDIN gönül vermiş zalime
Gülüp geçti âşığının haline
Yar beni değışti dünya malına
Önce baktı sonra güldü savuştu

MÜDÜR BEY

Bana söz verdi ki işe vereyim
Gayet çok sevindim canım Müdür Bey
Dedim hele bir Yese'ye gireyim
Kapıcı koymuyor aman Müdür Bey

Pek uzaktır köyle Sivas arası
 Gayet derin şu âşığın yarası
 Yola gitti ırgatlığım parası
 Acep iş başı ne zaman Müdür Bey

"Dayım nasıl" diye sordu hal-hatır
 Dedi "Yeğen şöyle karşıma otur"
 Herhal şu müdürde ressamlık vardır
 Bana poz veririr yaman* Müdür Bey

Zehir ettin bu garibin aşını
 Gün atma bekletme gör sen* işini
 Herkes bilir mahlen Çavuşbaşı'nı
 Yengemin köylüsü canan Müdür Bey

Âşık AYDIN ne söylese ne dese
 Derdini anlatsa bütün herkese
 Çoluk çocuk acdır cepte boş kese*
 Makamın yüksektir ferman Müdür bey

(Mart 1989)

(Yese: YSE; Yol, Su, Elektrik, şimdiki Köy
 Hizmetleri müdürlüğü)

MAHCUBÎ

Asıl İsmi Doğan Kaya'dır. 1951 Mayısında Acıyurt köyünde doğmuştur. İskender ve Kadriye'nin oğludur. Ailesi Doğan, henüz altı aylıkken Sivas'a göç etmiş, buraya yerleşmiştir. Çocukluğu, kıraathane işleten babasının iflas etmesi üzerine çok sıkıntılı geçmiştir. İlk (Dört Eylül İlkokulu) ve orta tahsilini (Atatürk Ortaokulu-Sivas Lisesi) Sivas'ta yaptıktan sonra 1970 İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünü kazanmış, 1974'te bu bölümden mezun olmuştur. Anadolu'nun muhtelif liselerinde edebiyat öğretmenliği yaptıktan sonra, 1983'te Cumhuriyet Üniversitesine geçmiştir. 1991'de Gazi Üniversitesinde doktorasını yapmıştır. Halen Cumhuriyet Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünde öğretim üyesi olarak çalışmaktadır. Evli ve üç çocuk (Sibel, Zeynep Aslıhan, Tâhâ Tuna) sahibi olan Kaya'nın, basılmış iki yüzden fazla makalesi ve yirmi beş kitabı vardır.

Âşık tarzı şiir denemelerine lise tahsili (1967) sırasında başlayan Doğan, daha o zamanlar kendisine Muhcubî mahlasını almıştır. Saz çalamayan Mahcubî'nin yirmi kadar şiir vardır. Şirlerinde mistik, millî ve aşk konuları ağırlıktadır.

KARA SEVDA

Âşıkları deli eder
Kara sevda kara sevda
İşyta oldum bir derbeder
Kara sevda kara sevda

Gülem dedim gülemedim
 Yardan murat alamadım
 Senden vefa göremedim
 Kara sevda kara sevda

Çile çektim benzim soldu
 Dertlerime sebep oldu
 Gide gele beni buldu
 Kara sevda kara sevda

Hislerimi anlatamam
 Bu gönlümü avutamam
 İstesem de unutamam
 Kara sevda kara sevda

Yar unuttur halim sormaz
 Seven muradına ermez
 MAHCUBÎ'ye aman vermez
 Kara sevda kara sevda

NE FAYDA

Nice yıllar yârin peşinden koştum
 Yar kadrimi bildi amma ne fayda
 Boynu bükük bir köşede mahzunken
 Gelip kapım çaldı amma ne fayda

Bilirim yıllardır yüzüm gülmedi
 Hayattan alacak zevkim kalmadı
 Yalvarsam da yar yanıma gelmedi
 Yıllar sonra geldi amma ne fayda

Ağardı saçlarım büküldü belim
 İstesem nafile çalmıyor telim
 Yalvara yakara lal oldu dilim
 MAHCUB yardan yıldır amma ne fayda

KARAKOÇ USTA

Mahcubî, kendisine Kahramanmaraş'tan *Uzaklara Türkü* adlı kitabını gönderen Şair Bahattin Karakoç'a teşekkür olarak şu mektup şiirini gönderir:

"*Uzaklara Türkü*" değdi elime
 Sözü bir, özü bir, Karakoç Usta
 Bülbül olup kondu solan gülüme
 Odu bir, közü bir Karakoç Usta

Mecrana sığmazsın çağlarsın her dem
 Akmazken gözyaşın ağlarsın her dem
 Em olup yaralar bağlarsın her dem
 Sargısı, bezi bir Karakoç Usta

MAHCUBÎ'nin gönlünde bir tahtın var
 Meşakketli çok çileli bahtın var
 Millî devlet güçlü devlet ahdin var
 Fikri bir, tezi bir Karakoç Usta

9.12.1991

EYVAH BİZE

Yine senlik benlik alıp yürüdü
 Eyvah bize yazık bize vah bize
 Bir zamanlar edep hayâ var idi
 Eyvah bize yazık bize vah bize

Bilmem kimden ümit bekler bu millet
 Vurup dövüp sövmek sanki marifet
 Ne inanç var ne saygı ve ne iffet
 Eyvah bize yazık bize vah bize

Utandırma Türk'sen şehiü ananı
 Değerlendir boş geçen zamanı
 Gözler görmez oldu gerçek düşmanı
 Eyvah bize yazık bize vah bize

Biçarenin bulunmaz bir hamisi
 Kimi güler oynar ağlar kimisi
 Müslümanın boş kalıyor camisi
 Eyvah bize yazık bize vah bize

SEVDİĞİM

Kara kaşlı kara gözlü sevdiğim
 Sana gelsem beni kabul eden mi
 Koyun olup mekanında yayılsam
 Lutfedip de gözücüyle güden mi

Bu kadar çileye dayanır mı can
 Tükendi takatım kalmadı derman

Sevdiğim verseler katlime ferman
Bir kez olsun âşıkını tutan mı

Nere gitsen yar peşinden gelirim
MAHCUBÎ'yim arar seni bulurum
Yar yar diye yar yolunda ölürüm
Toprağıma gözyaşını katan mı

SIRASI DEĞİL

Mazinle kendini avutup durma
Geride kalmanın sırası değil
Hainle bir olup hayeller kurma
Hayale dalmanın sırası değil

Türlü safsataya inanıp kandın
Kötü yola saptın çabuk aldandın
Onlar ne yaparsa ona dadandın
Modayı almanın sırası değil

MAHCUBÎ'nin derdi başka bir derttir
Türkleri sorarsan hepsi de merttir
İmansız olanın yüreği serttir
Pavyona dolmanın sırası değil

17.2.1969

BAHATTİN KARAKOÇ'A⁶

Ne zamandır mektubunun cevabın
 Vermek istiyorum fırsatım yoktur
 Arzulayıp görmediğim yüzünü
 Görmek istiyorum fırsatım yoktur

“Gönüller bir olsun” derler ya hanı
 Yine de olmuyor dostum Rahmanî
 İnanırsan kaç aydır ki ben seni
 Sarmak istiyorum fırsatım yoktur

Bu mevsimde şenlendi mi yöreniz
 Şiir ile hoş mu yine aranız
 Sivas'a çıktı mı acep kur'anız
 Sormak istiyorum fırsatım yoktur

Yakın vakit öpebilsem elinden
 MAHCUBÎ düşürmez seni dilinden
 San'at ikliminde renk renk gülünden
 Dermek istiyorum fırsatım yoktur

7.6.1992

OY OY

“Oy” diyerek çıktım gurbet eline
 Gurbetlik belimi büküyor oy oy
 Dertli âşık vurma sazın teline
 Çağlayıp gözyaşım akıyor oy oy

---

⁶. Bahattin Karakoç, hece vezni ile yazdığı bazı şiirlerinde Ekinözlü Rahmanî mahlasını kullanmıştır.

Dertlerim yüzünden oldum ben gafil
 Ceket almak için bulamam kefil
 Gezerim sokakta mahcup ve sefil
 Yoksulluk bağrımı yakıyor oy oy

Yüreğim soğutmaz ne buz ne de kar
 Kimseler bulamaz derdime deffar
 Bunca dert elinden kalmışım naçar
 Doğrulmak istesem yıkıyor oy oy

Neşeli günüm yok ağlarım her an
 Arasam nafile bulamam derman
 MAHCUBÎ sus artık yeter bu efgan
 Gözün yağmur gibi döküyor oy oy
 11.1.1971

NE OLDU?

Gelimli gidimli fani dünyanın
 Her telinde az-çok çaldım ne oldu
 Ne yazık hepsi de boş hülya imiş
 Olur olmaz şeye güldüm ne oldu

Yıllarca kör nefsin peşinden koştum
 Boşuna çağladım boşuna coştum
 Bir gaye uğruna hayli savaştım
 Nihayet maksudu buldum ne oldu

Yazık ehl-i kemâl bilinmez oldu
 Akıbetten bir ders alınmaz oldu

Hakikat yolunda kalınmaz oldu
Düşüne düşünene soldum ne oldu

Sen-ben kavgasının illeti nedir
Acep münkirliğin zilleti nedir
Âlemin var oluş hikmeti nedir
İrfan deryasına daldım ne oldu

MAHCUBÎ arıdan ibret almalı
Arayı arayı Hakk'ı bulmalı
Gerekirse Hak yolunda ölmeli
Bunca yıl âlemde kaldım ne oldu

GELME

Mahcubî, 6.5.1997 günü Artvinli İkrarî Baba'nın torunu Pervanî (İsmail Çelik) ile tanışır. Pervanî, Eskişehir'de ikamet etmektedir. Bir zamanlar burada fırıncılık yapmıştır. Âşık Sümmanî'yi manevî usta kabul etmiştir. Yüzyılımızın önde gelen Pervanî'nin irticali ve sazı vardır. Ne acı ki, aynı gece Eskişehir'de yapılan âşıklar programında otuzdan fazla âşık katılmasına rağmen, içlerinde Pervanî yer almaz. Böylesine güçlü bir âşığın kenarda kalmasına Mahcubî çok üzülür. Eskişehir'den ayrılırken kendisine üzüntülerini bildirir ve ondan dedesi İkrarî'nin şiirlerini göndermesini ister. Pervanî sözünde durur, İkrarî'nin üç şiiri ile birlikte, bir de mektup şiir gönderir. Mektup şöyledir:

Mektup gider isen Sivas eline
Hak-i paye yüzün sürmeden gelme

Kavuşunca Doğan Bey'in eline
O nurlu yüzünü görmeden gelme

Gidersen oraya bir yanda otur
Sevgili dostuma selâmın yetir
Mukabil cevabın al bana getir
Hal ve hatırını sormadan gelme

Tokat'ın Sivas'ın var Çamlıbel'i
Niksar'da Emrah'ı Âşık Veysel'i
İrem bağlarının lale sümbülü
Destur al bağbandan dermeden gelme

Sivas'ta yetişir binlerce şair
Âşık ağlatır dert ile kahır
Şems-i Sivasî'nin türbesine gir
Huzurunda divan durmadan gelme

PERVANÎ biter mi bu aşk u çile
Bir daha görüşmek ola vesile
Bu ilmin dehası ehl-i kâmile
Vahdet-i vuslata ermeden gelme

9. 12. 1997

Mahcubî, Pervanî'ye şöyle cevap verir:

PERVANÎ BABA'YA

Mektubunu aldım Pervanî Baba
Sevindirdin beni bahtıyar oldum
Saldın İkrarî'yi yettin sevaba
İmlânı okudum ber-karar oldum

Yıllardır âşıklar telini çaldım
 Seni de tanıyıp şaduman oldum
 Herkesin derdini öz derdim bildim
 Gönülden ağlayıp ahüzar oldum

Âşıklar sazıyla meydan alınca
 Çalıp çağırdılar kendi halınca
 Pervan'Usta bir kenarda kalınca
 Ben de onun gibi der-kenâr oldum

Almayana hiç söyleme sözünü
 Biz anlarınız kalbindeki sızını
 Çok cehd ettim görmek için yüzünü
 İmkânım kalmadı çarnaçar oldum

MAHCUBÎ'nin gönlünde bir korun var
 Baba Sümman gibi gerçek pirin var
 Âşıklar safında belli yerin var
 Bunları fehmettim candan yar oldum

Sivas, 15. 12. 1997

DUY BENİ CANIM

Olanca aşkımla kendimi sana
 Vermek istiyorum duy beni canım
 Sevgi bahçesindeki gonca gülünü
 Dermek istiyorum duy beni canım

Ne zormuş ayrılık ne zormuş acı
 Bilirsin ki sensin başımın tacı

Varlığınla vereceğin ilacı
Sormak istiyorum duy beni canım

Yıllar önce va'd ettiğim söz ile
Hasretinle sana bakan göz ile
Sana bağlı seni saran öz ile
Sarmak istiyorum duy beni canım

Nasıl anlatayım bilmem ki nasıl
Derdimi sorarsan hep fasıl fasıl
Yalnızken Kıbrıs'ta seni velhasıl
Görmek istiyorum duy beni canım
Gazimağusa, 25 11. 1998

OSMANLI DESTANI

Tarihten güldeste sunmak dilerken
Aklıma Osmanlı geldi bir zaman
İnsanlık kendine yol bulamazken
Ecdadın set yıkan seldi bir zaman

Ne güzel söylemiş *Şeyh Edebali*
Âleme uzandı çınarın kolu
Ertuğrul soyundan Devlet-i Âlî
Namını cihana saldı bir zaman

Nizam-ı âleme koştı atları
Bu uğurda geçti hep hayatları
Bitince cihanda zulüm otları
Osmanoğulları yoldu bir zaman

Teşkilat-ı devlet geçince ele
 İmanla oturdu sağlam temele
 Türk-İslâm devleti *Osman Bey* ile
 Özünü özünde buldu bir zaman

Türk ruhunu *Orhan Gazi* özüyle
 Birleştirdi dört bin yıllık maziyle
 Fetihleri, onca adsız gaziyle
 Kazanarak küfrü sildi bir zaman

*Sultan Murad'*ımın imanı surdu
 Gazi erlerine cihat buyurdu
 Evvelâ hedefi Frenk-Tekfur'du
 Aşk ile kılıcın çaldı bir zaman

Yıldırım Bayezit büyük hükümdar
 Dünyayı küffara ediyordu dar
 Timur'a yeniliş oldu ona ar
 Kahrından zindanda öldü bir zaman

Türk olan kendini Türklüğe adar
 Fetret ile kâfir sevinci tadar
 Bayezit'in oğlu *Mehmed'*e kadar
 Anadolu kandan göldü bir zaman

Kayı boyu ne de yaman boy idi
 Hünkâr *Murat* basiretli bey idi
 Yaşlanmıştı *Fatih Mehmet* toy idi
 Vakit geldi sultan oldu bir zaman

Denize at sürüp ufka bakınca
 Zafer için dört bir yana akınca
 Akşemseddin Hak'tan ışık yakınca
 Kalbe fetih aşkı doldu bir zaman

İstanbul denilen o güzel diyar
 En sonunda biz Türklere oldu yar
 Peygamber'in müjde verdiği serdar
 Çağa mühür vuran eldi bir zaman

İkinci Bayezit bilmezdi ki kem
 Eza cefa ile sürmüş idi dem
 Fatih'in evladı o talihsiz *Cem*
 Diyar-ı gurbette soldu bir zaman

Yavuz Sultan Selim Han'ın otağı
 Nice devletlerin söndü چراغی
 Destanlar yaratan Türk'ün atağı
 Cihana velvele saldı bir zaman

Peygamber sevgisi kalbe dolunca
 Korkudan küffarın benzi solunca
Yavuz Sultan Selim başta olunca
 Türk-İslâm'a kanat koldu bir zaman

Kanuni Süleyman kutlu devletin
 Güçlü kıldı gösterip de savletin
 Zaferlerle şahlandırdı milletin
 Küffar *Barbaros*'tan yıldu bir zaman

Viyana aşkıyla yanardı özü
 Üç kıtada geçer kanundu sözü
 Doğusu Batısı bütün yeryüzü
*Sultan Süleyman'*a kuldu bir zaman

Rehber oldu Kur'an sarıldık dine
 Görmedi kâfiri Mekke Medine
Sarı Selim ferman etti kendine
 Lelası Kıbrıs'ta yeldi bir zaman

*Üçüncü Murad'*ın dirayeti az
 Türedi Sarayda bir sürü dilbaz
 Bozulunca düzen devlette biraz
 Her türlü entrika boldu bir zaman

Kaniye bir küçük lokmadır dendi
Tiryaki düşmanı aklıyla yendi
Üçüncü Mehmet Han çok çekingendi
 Dağlar Celali'ye kaldı bir zaman

Bir zamanlar cengi, sultan ederken
 Kalkmadılar sonra şafak sökerken
Mehmet, Mustafalar, Ahmetler derken
 Hazan mevsimi de geldi bir zaman

Rahmetle analım *Hünkâr Ahmed'i*
 Yaptırdı çekerek türlü zahmeti
 Altı minareli Sultan Ahmed'i
 Gavur, Mavi Cami bildi bir zaman

Misk diye namertler zambağı koksun
 Zayıflıkta öze hançeri soksun
Birinci Mustafa aklından yoksun
 Zindanlarda solan güldü bir zaman

Genç Osman gayretli bir yiğit iken
 Kalbinin içine sokuldu diken
 Bir melundu ipi boynuna çeken
 Münafıklar bizi böldü bir zaman

Zor oldu dirilmek çekildi çile
 Sakalına tarak vurulan ile
Dördüncü Murat Bağdat'ı bile
 Allah Allah dedi aldı bir zaman

*Dördüncü Murad'*ın atı yüğrüktü
 Revan'da Bağdat'ta düşman çürüktü
 Tebdil_i kıyafet halka görüktü
 Üstündeki çuha çuldu bir zaman

*Sultan İbrahim'*in kötüydü bahtı
 Her gecenin sonu elbet sabahtı
 Ağzından dökülen bir acı ahtı
 Dost eller kalbini deldi bir zaman

Avcı Mehmet omuzunda yayla ok
 Eğlenceden başka düşüncesi yok
 Sarayda dilbazlar cariyeler çok
 Gönüller safaya daldı bir zaman

İkinci Süleyman tatlı bir sestî
Devletin başında çok kısa esti
Onarıldı *Fazıl Vezirle* testi
Semendire Türk'e maldı bir zaman

Azametli günler bak daha düdü
Gün geldi Türklüğün haşmeti söndü
Kısa saltanatlar oyuna dödü
Sultanlar meyvesiz daldı bir zaman

Enrika çoğaldı huzurlar kaçtı
Çapulcular azdı belâlar saçtı
Mahmut Han Sancağ-ı Şerif'i açtı
Ordu susuz kalan çöldü bir zaman

Üçüncü Osman Han yaptırdı okul
Uğruna can verdi nice nice kul
İsmi güzel kendi güzel İstanbul
Viraneye dönmüş küldü bir zaman

Kâfir üstümüze sel gibi aktı
Moskof donanmayı Çeşme'de yaktı
Üçüncü Mustafa ilmi bıraktı
Bu gidişat kötü haldı bir zaman

Tuna boylarına düşmanlar daldı
Müslüman Kırım'ı Moskoflar aldı
Sultan Abdülhamit felç olup kaldı
Dilleri söylemez laldı bir zaman

Yenilik yapmaya oldu seferber
 Dedi Hüda beni etsin muzaffer
 Şiirler söyledi yaptı besteler
*Sultan Selim Suzidil'*di bir zaman

İhtiras zevkinden kalmadı gaye
 Devleti bir yığın sardı pespaye
Dördüncü Mustafa dağıttı paye
 Osmanlı oğulsuz baldı bir zaman

Ders verdik kâfire Türk'ü an diye
 Cenk ettik yayılsın hep Ezan diye
*İkinci Mahmut'*la taze kan diye
 Vak'a-yı Hayriye la'ldi bir zaman

Yeni bir nizamı *Abdülmecit Han*
 Tanzimat adıyla eyledi ferman
 Devlet borca battı geldi ki bir an
 Hazineye akça puldu bir zaman

*Abdülaziz Han'*ın gönlü inceydi
 Yenilikler yapmak onda önceydi
 Fakat yaptıkları gülsüz goncaydı
 Hayıflanıp saçın yoldu bir zaman

Yahudiler toprak istediği an
 Saçıldı etrafa gözlerinden kan
 Otuz üç senede *Abdülhamit Han*
 Osmanlı'yı güçlü kıldı bir zaman

Türk-İslâm hasreti ne güzel bir ad
Gönüller bu adda buldular murad
Osmanlı soyundan *Beşinci Murad*
Entrika derdinden öldü bir zaman

*Vahdettin Sultan'*ın çevresi dardı
İstilâ zulmeti tüm yurdu sardı
Atatürk baş oldu yurdu kurtardı
Türkeli ne bahtsız ildi bir zaman

Osmanlı'nın kutlu soyunda yunduk
Cumhuriyet denen mirasa konduk
Tarihten güldeste bir demet sunduk
ÜÇ ÂŞİK sazlarda teldi bir zaman

Yazanlar:

Doğan KAYA-Celalettin KURT-Nabi İNAM

UĞUR KAYA

Uğur Kaya 5.7.1962'de Sivas'ta doğmuştur. İskender ve Kadriye'nin oğlu, Doğan Kaya'nın kardeşidir. İlkokulu Vali Reşit Paşa İlkokulunda okumuş, ortaöğrenimini 1979'da Atatürk Lisesinde tamamlamıştır. Aynı yıl İstanbul Teknik Üniversitesi Türk Musikisi Devlet Konservatuarına girmiş, 1987'de mezun olmuştur. Yıllarca İstanbul Üniversitesi Adnan Ataman yönetimindeki Türk Halk Müziği İcra heyetinde uzun yıllar bağlama sanatçısı olarak çalışmış, pek çok halk müziği sanatçısına eşlik etmiştir. 1989'da Cumhuriyet Üniversitesi Güzel Sanatlar Bölümüne Müzik Okutmanı olarak girmiş, burada iki yıl çalıştıktan sonra 1991'de Kültür Bakanlığı Sivas Devlet Türk Halk Müziği korosuna saz sanatçısı olarak girmiştir. İki yıl kadar bu koronun müdürlüğünü yapmış olan Kaya, daha sonra koronun şefliğine getirilmiştir. Şu anda İstanbul'da Devlet Türk Halk Müziği Korosu şefliğini sürdürmektedir. Devlet Korosunun dışında Sivas'ta pek çok kabiliyetli gençlere hocalık yapmış ve yapmaktadır.

Sanatçının aynı zamanda belgesel, film, enstrmantal ve reklam müziği çalışmaları da vardır.

Ortaokul çağlarında şiire başlayan Uğur şiirlerinde mahlas olarak adını kimi zaman da Mazlumî'yi kullanmaktadır. Sınırlı sayıdaki âşık tarzı şiirlerinin yanında beyit ve serbest tarzda yazdığı şiirleri de vardır. Şiir tekniği başarılı olup, *tekayağı* ve *dönerayağı* ustaca kullanmaktadır.

BOŞA

Bu şiirin ilk iki mısrası Âşık İsmetî'ye aittir. Şiiri Uğur Konservatuarda öğrenci iken Halk Müziği Bilgileri dersi hocası Nida Tüfekçi, ayak olarak vermiş, şiir bu şekilde ortaya çıkmıştır. Aynı zamanda şiir Vedat Akpınar ve Uğur Kaya tarafından bestelenmiş ve bu beste Grup Laçın ile Pınar Dilşeker tarafından okunmuştur.

*“Söndürün şulesiz isli feneri
Günün karşısında yanması boşa”
Kötüler âlemi almış yürüyor
İyinin boş yere dönmesi boşa.*

İnsanlık harama baktı bakalı
Edep kalesini yıktı yıkalı
Peteg'in sun'isi çıktı çıkalı
Arının çiçeğe konması boşa

Kullara ibrettir yerde karınca
Çağdaş oldu güya aya varınca
Âlem kirleniyor bunu görünce
Temizin yıkanıp yunması boşa

Zenginler fakiri yolduktan gayrı
Hırsız fırsatlayıp çaldıktan gayrı
UĞUR bu dertleri aldıktan gayrı
Yaranın düzelip onması boşa.

20.XII.1985

YALNIZIM

Aşkın deryasında boğuldum gittim
 Bilgeler olurum *dilde* yalnızım
 Şansıma baktırdım tükendim bittim
 Belgeler olurum *falda* yalnızım.

Kaşların yay gibi gözlerin kömür
 Aşkı tadanlara yeter mi ömür
 Sevdamin türküsü sözlerin emir
 Çalgılar olurum *telde* yalnızım.

Gördüm seni aklım şaştı del'oldum
 Düşünce aşkına yandım çöl oldum
 Kasırgalar koptu kırık dal oldum
 Dalgalar olurum *salda* yalnızım.

Hasretlik çekerim ızdırap katma
 Sevdana yanarım uzağa atma
 Aşkın güneşini doğdurdun batma
 Gölgeler olurum *çölde* yalnızım.

Uğur dünya fani baki kalınmaz
 Aşk yoluna girdin geri gelinmez
 Sevdiğim fidanım eşi bulunmaz
 Gülgüler olurum *dalda* yalnızım.

İstanbul, 02.IV.1986

(Şiir, çift kafiye ile yazılmıştır.)

OLSUN

Kara geçer bugnlerim nedense
Dnyamı karartan bırak yar olsun
Kimse arzuhalim sual eylemez
Varsın yüreğimde yanan nar olsun.

Dostlar bu meclisten içeri girdik
Âşıklar indinde bir hayal kurduk
Gh eğlendik gh yorulduk boş durduk
Sazım ötmez gayrı alan tar olsun.

Dert sizlerin değil harcımdır benim
Bedenim rd ište bak tenim
Zamanım geldiyse Ya Rab al canım
Ben leyim kalan saçlar var olsun.

Akar gzyaşılarım gayrı durmuyor
Dünya kapkaranlık devran sürmüyor
Yollar sarp kayalık geçit vermiyor
Param her bir dağda pare par' olsun

Gönül bir sıradır çabuk kırılır
Seven yalnız bir güzele vurulur
UğUR'un gönlüne kezzap sürülür
Varsın eller duysun ahzar olsun.
22.XI.1985/İstanbul

CUMHURİYET DESTANI

“Çıkıp birden karaların içinden
Allarıyla Cumhuriyet kurdular”
İstiklâle Türk milleti and içti
Dilleriyle Cumhuriyet kurdular.

Ulu önder bu millete nur oldu
Bir doğuya bir batıya soruldu
Samsun, Sivas, Erzurum’a varıldı
Yollarıyla Cumhuriyet kurdular.

Bütün millet savaşmalı çare yok
Hani silah? Şu düşmanı vuran yok
Köyde kentte hiç kimsede para yok
Pullarıyla Cumhuriyet kurdular.

Azma hain düşman uluyup azma
Bir gelin vurulmuş başında yazma
Eller tüfek değil taşıyor kazma
Belleriyle Cumhuriyet kurdular.

Haçlı göz dikiyor bin yılı aşkın
Kaçıyor düşmanlar hem de pek şaşkın
Kan ile çağladı Sakarya coşkun
Selleriyle Cumhuriyet kurdular.

Bir emirle siperlerde buluşan
Canla başla bu vatana çalışan
Şan şerefle şehitliğe ulaşan
Kullarıyla Cumhuriyet kurdular.

Asırlardır düşman geldi haç ilen
Şifa bulmaz yaraları açılan
Cephelerde inanç ile geçilen
Yıllarıyla Cumhuriyet kurdular.

Savaşa dek ellerinde tutulan
Canla başla bu savaşa katılan
Yırtık pırtık üzerinde yatılan
Çullarıyla Cumhuriyet kurdular.

Bu topraklar düşmanlara dar idi
Düşmanlar ki kaçacak yer aradı
Millet kazma kürek ile yürüdü
Mallarıyla Cumhuriyet kurdular.

Bütün yurttaki hak sesiyle gürleşen
Şehitlerle destanlarda pırleşen
Aynı inanç amaçlarla birleşen
Elleriyle Cumhuriyet kurdular.

Kara bulut bu vatana çökende
Türk beynine hürriyeti ekende
Hür bir vatan için eller dikende
Gülleriyle Cumhuriyet kurdular.

Tek bir fikir tek bir beyin olanlar
Şehitlerle, gazi olup kalanlar
Hakk'a tapıp bu rüzgârı gelenler
Yelleriyle Cumhuriyet kurdular.

Göğsündeki iman ile yürüdü
 Yüce Allah bu vatanı korudu
 Tek bir ağaç Cumhuriyet var idi
 Dallarıyla Cumhuriyet kurdular.

Yunan Ege Denizi'ne döküldü
 İngilizler bu savaşta yıkıldı
 Fransızlar kızgın kumda yakıldı
 Çölleriyle Cumhuriyet kurdular.

Ulu önder Türklüğünün özüyle
 Bu millete verdi güven sözüyle
 UĞUR der ki, âşıklar da sazıyla
 Telleriyle Cumhuriyet kurdular.”

12.XII.1986

Not: Uğur'un Konservatuarda Halk Müziği Bilgileri dersinde ödev olarak yazdığı bu şiiri, 45 şiir arasında birinci olmuştur.

GÜLPMBEM

Aşağıdaki şiir Uğur Kaya tarafından bestelenmiş olup, Enver Merallı ve Ahmet Güler tarafından kasete okunmuştur.

Yüzyıl da olsa hayat lâkin yine kısadır
 Sensiz olursam eğer yüzyıl ecel tasıdır.

Aşkım sığmadı taşı çağlarım çağıl çağıl
 Hiçbir renk senin kadar güzel ve canlı değil.

Kavuşmak en güzeli hayat seninle olur
Kötü kalpler belâyı iyiler Mevlâ bulur.

Çarmıha gerilmiştir kollarım ayaklarım
Çaresiz kalır her şey hep seni sayıklarım.

Kollarım zincirlidir ayaklarım yapıyalın
Bu besteyi ben ancak öldükten sonra çalın.

Gül pembem sen benimsin yalnız benimsin benim
Kutsaldır bu sevgimiz titriyor bak bedenim.

Çözdü bu kördüğümü mukaddes Sultan Ahmet
Allah bize güç verdi nurundan saçtı rahmet.

Kalktı semaya doğru dua etti elimiz
Kabul oldu körfezde birleşti ellerimiz.

Bizimki farklı değil Ferhat ile Şirin'den
Korkular üstün gelir ah çekeriz derinden.

Yemin olsun sevgilim yeminler olsun sana
Öldürse de bu aşkı içerim kana kana.

Geçiyor saat zaman acıyla gülüyoruz
Geleceği bilmeden öylece kalıyoruz.

Canlı değil şu hayat fırçana değmedikçe
Beyazlar kapkaradır gelinler giymedikçe.

Aranan geleceğe mazi bir şey demeli
Kalbimiz bir olmuştur bunu herkes bilmeli.

Sen benim heyecanım canımın içi oldun
Demeliyiz şeytana içimizden kovuldun.

Gül pembem gülfidanım işte canım al benim
Sebepsiz çıkar mı can canım aldın gül benim.

10.XI.1985

MURAT (Sönmez)

5 Nisan 1974'te Ulaş'ta doğmuştur. Asıl adı Murat Sönmez'dir. Galip ve Memnune'nin oğludur. Aslen Acıyurt köyündendir. Annesi ise Tecerli Püryanî'nin kızıdır. İlkokulu ve Ortaokulu Ulaş'ta, liseyi Sivas Endüstri ve Meslek Lisesi Döküm Bölümünde okumuştur. Daha sonra Dokuz Eylül Üniversitesi İzmir Yüksek Okulu Döküm Bölümünü ve Gazi Üniversitesi Teknik Eğitim Fakültesi Döküm Bölümünü bitirmiştir. Halen Ulaş'ta sınıf öğretmeni olarak çalışmaktadır. Fatma Hanım ile evli olan Murat Sönmez'in bir oğlu vardır.

150 kadar şiiri olan Murat'ın ustası ve irticali yoktur. Saz çalmaktadır. Şiirleri daha ziyade aşk konularında ve fikri konulardadır. Şiirlerinde mahlas kullanmamıştır.

Kaynakça: Mehmet Ali Öz Arşivi.

BİLENE

Konuşursan dilim kâmile konuş
Nâdân ile sohbet zordur bilene
Yol-yordam bilmezsen bilene danış
Cehalet bir kızgın kordur bilene

Aldatmasın seni yüzü güzelin
Güzellik kalptedir hani amelin
Sakın bir soysuza bağlama belin
Vururlar sırtından ardır bilene

Firavun zulmetti söyle ne buldu
 Karun mal mülk yığdı elde ne kaldı
 Nemrut'un canını bir sinek aldı
 Çok büyük ibretler vardır bilene

Soysuz kişi bilmez ne dost ne komşu
 Haram hile dolu her an her işi
 Yarın mahşer günü bulur ateşi
 Namuslu yaşamak kârdır bilene

YALANCI

Bu nasıl dünyaymış aklım almadı
 Ben mi çok doğruyum el mi yalancı
 İki beşi koydum bir on olmadı
 Terazi mi yanlış kul mu yalancı

Nesim gibi diri yüzülen nerde
 Biçare düşmüşe üzülen nerde
 Uğruna çöllerde gezilen nerde
 Bülbül mü değişti gül mü yalancı

Misafiri başa taç etmez miydik
 Onu tok yatırıp aç yatmaz mıydık
 Sevgiyi servetten hoş tutmaz mıydık
 Adet mi değişti dil mi yalancı

GAYRI

Boş yere kendini aldatma gönül
 Geçti yaz ayları güz kaldı gayrı
 Geçirdin ömrünü ah ile vahla
 Bitti yolun çoğu az kaldı gayrı

Şu koca âlemi gezdin de durdun
 Bazı yol gösterdin bazı yol sordun
 Nihayet bu yolun sonuna vardın
 Geriye üç metre bez kaldı gayrı

Yalan dünya tatlı geldi canına
 Bir gün de bakmadın yolun sonuna
 Ettiğin yazıldı iki yanına
 Söylenecek bir çift söz kaldı gayrı

GURBET

Bilmem ki nedendir yine bu akşam
 Gurbetin kahrı da çekilmez oldu
 Üstüme geliyor sanki boş odam
 Gurbetin kahrı da çekilmez oldu

Köşeye çekildim başım eğildi
 Umutlar hayâller bir bir dağıldı
 Kederler üst üste geldi yığıldı
 Gurbetin kahrı da çekilmez oldu

Oturdum düşündüm eski günleri
İyili kötülü mutlu anları
Nasıl da özledim şimdi onları
Gurbetin kahrı da çekilmez oldu

Yaktım bir sigara içtim yel gibi
Ağladım halime bana el gibi
Gözyaşım çağladı aktı sel gibi
Gurbetin kahrı da çekilmez oldu

Bitmez gayrı hasret bu günden geri,
Yakar şu bağrımı eder kor yeri
Acep ne âlemde Sivas elleri
Gurbetin kahrı da çekilmez oldu